

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11.
Telefon száma 788.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA
KARBERMÉNYES LEVELEKET FOGADUNK EL
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Vidékre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre . . . 40 kor. | Egy negyedére 10 kor.
Egy fél évre . . . 20 kor. | Egy hétre . . . 3 kor. 60 fill.
Külföldre: 3 hétnél hosszabbra 12 korona.
Francia-, Olasz-, orosz-, török-, görög-, spa-
nyol- és spanyol-, spanyol-, román- és szerbiai,
valamint más országokba, melyek a postaszá-
módosítást tartalmazzák, negyedére 15 korona.
Egy szám ára 12 fill.

FENYŐ SÁNDOR
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
széplírodalmi főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11.
Telefon száma 706.
HIRDETÉSEK ÉS NYILTTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELÉRE A KIADÓHIVATAL
Pariban főszerkesztője: John F. Jones
& Co. 31 bis, Rue, Montmartre.
Londonban főszerkesztője: Teleski József
11, Bloomsbury Square.
Frankfurtban főszerkesztője: Nemzetközi Kiadóvállalat
vezérigazgatója: Daube G. L. és Társa,
váltmányi ügyosztály.
Berlinben főszerkesztője: D. J. Kampffmeyer Nr. 7.
Dukes M. utca, I. Wollzeile Nr. 6-8.
Hanssen és Vogler I., Wallischgasse 10.
Moskva Rudolf Selzerstr. Nr. 2.
Oppell A., Stubenbastei Nr. 2.
Schneek Henck, I. Wollzeile Nr. 14.
Zürichben: Orell, Füssli & Co.
és valamennyi hirdetői iroda.

Mai számunk főbb közleményei:
Vezérellek: Kész. Készebb. Legkészebb.
A madridi merénylet.
Örökös tárgyalás.
Országgyűlés.
Lányok válnak.
Anglia szabadkozni.
Beniczky állapán jubileuma.
Nyilatkozatok a párbajról.
A felmúlt nyomában.
Társa: Pas de quatre. Irtá: Martos Ferenoz.
Fejedelmi szerelmek. Irtá: Kálman K.
Regény: Ifjúságom, szerelmem. Irtá: Fren-
son Gusztáv.

Kész. Készebb. Legkészebb...

(pd.) Még ma is remeg a félelem az ember minden tagjában, ha arra gondol, micsoda rettenet veszedelm környékezte ez országot vasárnap délután.

Megtalálódván Szilveszterkor a hires-neves kivétel ut; az elmúlt hetet pedig a két kormány a már két hete megállapított elvek szövegezésével tölttén; s végezetül vasárnap csupán a formai revidálásra jelöltetvén ki: egyszerre csak parázs kis összekapás fejlődött ki a két kormány között s délután négy órakor olyan volt a dolgok aspectusa, hogy no most, mindjárt vége az egyezkedésnek. Rettenet csak elgondolni is azt a sirást-rivást, a mit kellett volna az országban a vészvár, hogy még sincs meg a vámszövetség. Ambar akadnak volna főlös számmal olyanok is, a kik pokoli jókedvvel kacagtak volna azon, hogy ime, mennyire volt »kész» Szilveszter napján a kiegyezés.

De hagyjuk e borus emlékeket; konstatáljuk a felhivatalossal, hogy a gazdasági kiegyezésre vonatkozó tárgyalások a két kormány közt befejezt nyertek. Tudniillik a felhivatalos hiradás szerint vasárnap este nyolcz órakor nyertek befejezést.

Elmúlt a nagy veszedelem. Igazán?

Hm. A mindent tudó felhivatalosnak a hiradása szerint az osztrák miniszterek közül báró Call kereskedelemügyi, Wittek lovag vasutügyi és báró Giovanelli földmívelési miniszterek még Budapesten maradtak, hogy a hétfői délelőtti folyamán magyar minisztertársaikkal több szerkesztési részletet megbeszéljenek. Báró Call e czélből Széll Kálmán miniszterelnök-nél is megjelent s vele rövid tanács-

kozást folytatott. Itt maradtak az osztrák referensek is: Stibral, Roessler, Spitzmüller, hogy a magyar előadók-kal tárgyaljanak.

Azt az egyet meg kell vallani, hogy fölöttébb czifra az olyan kiegyezés, a melynek létesítésén még akkor is tárgyalnak, a mikor már készen van, a melyet még akkor is szövegeznek, a mikor már teljesen meg van szövegezve. Hogy a szöveg vinné el. Szeretettel kérjük, hogy hát mégis mikor lesz meg az a kiegyezés s mikor végződik már be az emberfölötti erőlködés.

De nemcsak ezt kell kérni a kiegyezés készsége tekintetéből, hanem mást is, súlyosabbat is.

Ha igaz, megtörtént a szerződés aláírása. Aláírták: Széll Kálmán és Körber Ernő.

Hogy Széll Kálmán kicsoda, azt tudjuk. A magyar országgyűlés többségének vezére, miniszterelnök, a kinek módjában van, hogy a parlament akaratával elfogadtassa a maga elhatározásait.

De kicsoda az az Ernst v. Körber? Magánember? Igen derék gentleman lehet. De Magyarországnak semmi köze hozzá. Magyarországnak semmi szerződni valója vele.

Miniszterelnök? Ha csak osztrák miniszterelnök, megint nincs miért szóba állni vele. Mert a kiegyezés kérdésében semmi dolgunk az olyan politikussal, a kinek csak a császár a gazdája.

Többsége van-e Körbernek, az a kérdés. Az osztrák parlament többségének vezére és gazdája irta-e alá tegnap, — ha aláírták — azt az írást? Mert ha más irta alá, akkor ugyan illetéktelen aláírás került arra az aktára?

Vajjon meggyőződött-e arról Széll Kálmán, hogy megvannak-e az ő partnereiben mindazok a közjogi tulajdonságok, a melyeknek meg kell lenni az olyan férfiban, a ki kiegyeztet szerkeszt Magyarországot miniszterelnök-kével együtt? Mert ha ezt meg nem tette, nemcsak hogy hiába volt az az emberfölötti erőlködés, de rettenetes véték is volt ezzel a szegény országgal szemben. Ha arról meg nem győződött Széll Kálmán — s dehogyan győződött meg — akkor a vámszövetség nincs készen, de igenis készül az ország számára a súlyos veszedelem, az, hogy mégis csak ráerőszakolják osztrák parlament nélkül is az or-

szágra azt, a mit a két kormány most kifözött.

Ez lesz aztán az igazi veszedelem, nem az, a mi tegnap szerencsésen elmúlt az országról.

U. i. A kormány nem czáfolta meg azt a hirt, hogy a német szerződés dolgában máris megindult a tárgyalás. Pedig még nincs meg az új vámtarifá. Nem találja a kormány kissé különösnek azt, hogy viszonyosság-sértés történik épp olyankor, a mikor a kiegyezés kész, készebb, legkészebb?

Budapest, január 12.

A képviselőház kedden délelőtt tíz órakor ülést tart.

Pártértekezlet. A függetlenségi párt holnap, kedden délután öt órakor Kossuth Ferencz elnöklése mellett értekezletet tart. Tárgy: A czukorra vonatkozó, Brüsszelben kötött nemzetközi egyezmény beczikkelyezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Széll menesztik. A saját táborából menesztik Széll Kálmánt, még pedig Bésce, közös miniszternek. Egy kormánypárti est-lap írja ma róla a következőket:

A képviselőházban ma arról beszéltek, hogy a kiegyezés létrejötte után Széll Kálmán lemond a magyar miniszterelnökségről s a király közös külügyminiszterre nevezi ki gróf Goluchovszki Agenor helyébe, aki visszavonult a külügyminiszterségtől s nagykövetté fog kinevezetni. Ez a hír természetesen megerősítésre szorult, de a parlamentben — ahol a folyások nyilvánosan tárgyaltak — még nem czáfolták meg.

A gyűlölet nevében!

— A madridi merénylet. —

Feito merényletéről eddig a távirati hírek úgy szoltak, hogy XIII. Alfonz király személyét tulajdonképp semmi veszedelem sem fenyegette. »Közönséges ördült volt Feito« mondották a hivatalos sürgönyök. De most már kezd világosodni a dolog és magánután érkezett tudósítások amellet szoltak, hogy megint olyan merénylet történt, a melynek szálait a nemzetközi anarchizmus borsorkányiműhelyében szőtték és csupán a szerencsés véletlennek köszönhető, hogy a spanyol trón nem borult gyászba.

Az elfogott merénylőnek állítólagos vallomása egyébként is annyira ingadozóknak látszik, hogy önkéntelenül is a hivatalos» tetsző munkáját látjuk a tegnap érkezett táviratok eléggé bő sorozatában. Nevezetesen ugyanis, hogy a spanyol cenzúra, a mely pedig a büszke hidalgok hazájában az általános karlista mozgalom következtében folytonosan működik, a merénylőre vonatkozó táviratok továbbítását másfél óráig eltiltotta. Ennyi időre volt tehát szükség,

hogy az eredeti riasztó tartalmu sürgönyök szövegezését átforgalmak s az egész hírnek élet vegyek.

Mindere jellemző egy francia forrásból érkezett tudósítás, a melyben következéket mondják:

Gyanus Feitonak viselkedése már csak azért is, mert a legutóbbi brüsszeli merénylet receptje szerint történt. Brüsszelben akkor követték el a merényletet, mikor II. Lipót király a templomból palotájába tért. Teljesen analog alkalmat lesett ki Feito az ő merénylőnek megkísérlésére is. Nem felelt meg a merénylő igazi céljának, vagy csak Sotomayor főkamarras ellen táplált boszvágyát akarta kielégíteni. Mert a főkamarrást másüt és nem ép ily ünneplés alkalommal is találhatta volna. Hanem Feito, a ki Mexikóból jött, s ott az amerikai anarkistákkal, természetesen patersoniakkal összeköttetésben állott, ép azt az időt és alkalmat választotta meg, a mikor a fiatal király fényes udvari kísérettel, kíváncsi nép ezreinek sorfalá között vonul végig Madrid utcáin.

Tehát minden jel arra vall, hogy Madridban ismét az anarkisták véres keze jelentkezett. A mit bizonyít az a körülmény, hogy Feito tagadta, hogy büntársai volnának (hisz ezt az anarkisták sohasem is szokták bevallani), s az eredménytelen merénylet tudatában, nem tartotta szükségesnek, hogy akár magát vádolja, akár pedig az anarkizmust hamlálja.

Ismételjük újra — sajnos, elég sokszor kell megemléknünk — hogy ideje volna már az anarkisták ellen oly nagy garral hirdettet és megindított, de egyébként nagyon hamar elaludt aközött az országos kormányoknak újból napirendre tűzniük.

Egy ma érkezett távirat egyébként a következőleg szól:

Madrid, jan. 12.

Hivatalos körökben nagy óvatossággal titkolták a merénylet igazi czéjét. A belügyminiszter szigorú utasítást adott, hogy az esetet ne tántessék fel olyannak, mintha a merénylet XIII. Alfonz személye ellen irányult volna, s ennek az utasításnak a rendőri s közigazgatási hatóságok sietnek is megfelelni. Hasonló irányban befolyásolták a lapokat is, nehogy ezek bővebben tárgyalják az esetet és ezzel a közvéleményt nyugtalanítsák. Ki is adták a jelszót, hogy Feito »közönséges ördül«-nek bizonyult, a ki Sotomayor főkamarrást, mint volt kenyéradóját akarta azért elpusztítani, mert szolgálatából elbocsátotta.

Pedig Feito megmozgása alkalmával egy sereg levelet, iratot találtak, a melyeket az anarkisták u. n. »végrehajtó közeg«-szoktak maguknál hordani, ha az anarkista központból valamely merénylet végrehajtására megbízást kaptak.

Udvari körökben nagy az ijedelem s az anyakiráltné erősen kikelt az ellen, hogy fia, a király oly gyakran járt-kelt elegendő kíséret nélkül. Közlebbi részletek hivatalosan alig fognak nyilvánosságra hozni s Feito bűnpéret lehetőleg a nyilvánosság kizárásával fogják gyorsan letárgyalni.

ORSZÁGGYŰLÉS.

A folyosóról nagyon nehéz volt befelé kerülni a terembe. Egyre folyt ott a találgatás, vajjon kiegyezésről lesz-e ma szó. És az ugynevezett »beavatottak« voltak a legkíváncsiabbak.

Féltenyeg óra már elmúlt, mikor Dániel Gábor alelnök megnyithatta az ülést. Ekkor már a beavatottak is tudták, hogy a titok még zárva marad, de ha már eddig tarték, hogy esztendőig során így vaktába adogassák a bizalmat, egy-két nap nem a világ. Elvárnak most már csütörtökig, amikor majd ok is megtudjuk, mi van hát abban a feltéve örzött tászkában.

Igy hát belefogtak ma a bevándorlási javaslat részletes tárgyalásába. Buzáth módosítást-módosítás után ajánlott, a mit Széll is és vele együtt természetesen a »szabad-elvű« többség is nagyrészen elfogadott.

Eleinte kemény szavak hangzottak el. Haydin erélyesen visszautasította Zmeskál Zoltán multkori közbeszólását, hogy Trencsénvármegye jegyzőit megvesztegethetők. Később azonban nagy csendben folyt a néppárt revíziója a javaslat eredeti szövegén.

Ma már be is fejezték a javaslat tárgyalását. Az országgyűlés mai üléséről részletes tudósításunk a következő:

A képviselőház ülése január 12-én.

Elnök: Dániel Gábor alelnök.

A kormány részéről jelen vannak: Széll Kálmán, Lukács László, báró Fejérváry Géza, Ploz Sándor, Láng Lajos, Darányi Ignác.

Elnök: Féltenyeg után megnyitja az ülést. A mult ülése jegyzőkönyvének hitelesítése után bejelenti, hogy Hortoványi József képviselő egészsége helyreállítására két hónapi szabadságot kért. Megadja neki. Bemutatja Jász-Nagykun-Szolnokmegye felirátát a vitás tengersem ügyében s több más törvényhatóság egybíranyú felterjesztését.

A bevándorlási javaslat.

Az első szakaszról felszólal: Haydin Imre: Elfogadja a törvényjavaslat címét. Hogy felszólal, annak oka Zmeskál Zoltán egy közbeszólása, melyet Buzáth Ferencz beszéde közben tett s melyben azt állította, hogy Trencsénvármegye jegyzőit megvesztegethetők. Ezt a vádat, mint méltatlan és igaztalan vádat Trencsénvármegye jegyzőit karának sértetlen reputációja érdekében a legenergiusabban visszutasítja.

Az első szakasz után a Ház elfogadja.

A második szakaszról felszólal: Buzáth Ferencz: Módosítást indítványoz, mely szerint külföldi a községben való megszállást, ott, hol nincs külön jegyző, hanem csak közegező, a közegező bíróval jelenleg be s csak a külön jegyzővel bíró községekben kelljen a jegyzőnél ezt bejelenteni.

Széll Kálmán: Fölöslegesnek találja a módosítást s nem fogadja el. Azt óhajtja, hogy a bejelentések pontosak legyenek, ellenőrizhetők legyenek; mert e bejelentéseknek evidenciában tartása és megbírálása képezi a bevándorlók ellenőrzésének első stádiumát. A bevándorlók beözlését akarja a törvényjavaslatban megfogalmi. Ennek az egész törvényjavaslatnak a czéje, a

Az Egyetértés tárczája.

Pas de Quatre.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —

Ruhák suhogznak, zene zendül,
Pár párra lejt, forog vadul.
Az ifju nép között, mint hajdan,
Ma is a táncz divatja dúl.
Divatba van a fény, a láрма,
Réztányér csattog, dob perog . . .
Mind régi. — Új csupán a tánczfaj,
S az emberek.

A Pas de Quatre-t négyen járják. —
Az első még csak félve mer
Karolni nő. Félsegg gyerek még,
Pelyhedző állu síheder.
Mellé az óserő dagasztja,
De arczába szökik a vér,
S pirul, mikor egy szöke kis lányt
Egy tourra kér.

A másik hamvas, szép virágszál,
Minőt csak a tavasz terem.
Aranyhaján igézet és csáb,
Szemébe tűz és szerelem.
Kaczagva futnak át a termen.
Hol nékik csupa rózsá nyit —
S egy pajkos tündér rájuk szórja
Virágait . . .

A harmadik, az furcsa tánczos,
Ott lappang kettejük nyomán,
Tud szólni pokréz-durva módon,
S tud hízlegni szép simán.
S mig suttog örökös tavaszról,
— Mivel az udvarláshoz ért —
Reájuk szórja észrevétlen,
Az őszi dért.

Arczúrók a hamvat lelopja

S fehérre festi a hajok.
A táncz lassul, a rózsá fonnyad.
Szivők nem ég már, csak sajog.
Még örömet mosolyganának,
De fü a szél kegyetlenül,
Alkonyodik, — s denevér-szárnyak
Szállnak felül . . .

A negyedik a tánczteremnek

Sötét, hideg végebe vár
Nem ifju ember már e tánczos
És botra támaszkodva jár.
Hó-üstökét a szél zilálja
S az arczán ránc minden vonás. —
Valami vén dalt dudorászgat,
S egy gödröt ás . . .

Fejedelmi szerelmek.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —

Minek szépítném? Minden szerelem mulandó. Lám a szép Lujza is, a szász trónörökös felesége nagyon hamar ráunt az ő kis franczójára. Giront, a nyelvmestert elküldte a Rivierára, a hol sötét olajfák illatos hűsében gyógyulni szokás. Gyógyulni melibajokból és szerelemből. Az előbbiből nehezebben, mert az öröklött baj, a szerelemből könnyebben, mert az akvirált betegség. Lujza Antoinet pedig új a genfi fogadóban és sóvárogva tekint nem délnék, de északnak: Dreza felé. S mondogatja magában:

— Bárha egy csuf álom lett volna az egész! . . .

Tehát szeretne fölébredni, szeretne teledni, szeretne visszatérni. A gyermekeihez, az urához, a trónhoz. S való igaz, amit az ostoba népdal mond, hogy mindenféle szerelmek vége szokott lenni . . .

De igazán ez következnék-e a Lujza esetéből? Hogy vége lett a szerelmeknek? Nem.

Először el se tudom hinni, hogy igaz a hír, még akkor se, ha igazán igaz. Azután, ha a közsá hir, a sokféle mesebeszéd igazat is szölna, akkor se mondanám, hogy vége a szerelmeknek. De mondanám azt, ami az igazság: Nem volt az szerelem, vagy legalább nem volt igazi szerelem, amely ilyen hamar, ilyen könnyen kialudott.

Egészen másnak, nemesebb, nagyobb, hatalmasabb és mindenképp fölött tartosabb érzésnek tartjuk mi deresedő fejű, romantikus lelki emberek a szerelmet. Főképp azt a szerelmet, a mely csak nehéz küzdelmek és fájdalmas lemondások után jutott diadalmra. Csak egy példát mondom el, egyet, a mely nagyon közel esik hozzánk, s a melynek hősei nagyon hozzáértettek a szívinőhöz.

Negyedik esztendője, hogy Stefánia, a trónörökös özvegye megszeretett egy magyar főurat, Lónyay Elemér gróft. Nagy szerelem lehetett a kettejük szerelme, mert nagy akadályokon keresztül diadalmaskodott. S az lett belőle, hogy a nemes asszony, a kit dicserünk szívnök minden melegével, lemondott rangról, lemondott méltóságáról, fejedelmi fényről, dicsőségről és milliókról, s felesége lett a magyar grófnak, hogy egyszerű magyar asszonynya legyen.

Szenvedett is, amikor az ég rámerte a csapást. Az édes anyja ravatala mellől galadul elkergette az apja, aki magának meg tudott bolcsítani minden bűnökét, de a lányának nem tudta megbocsátani azt az egyetlent, hogy tizenegy águ koronájából a boldogságáért letörtet két kicsi ágat. Amiert hercegszónybol grófasszony lett, apai áttokkal zavarták el az anyja sírja mellől.

Ha korábban nem szeretttük volna igaz ragaszkodással, az a vak gyűlölség még jobban megszerelte volna neki a szívnök minden jobb érzését. De szeretttük korábban is, becsülttük mélyen. Hogy is ne. Hitvese volt a legideálisabb lelki trónörökösnek, anyja egy magyar érzésű hercegszónybol, unokája a magyar nádornak, s igaz lélekkel barátja a magyar népnek.

Többit is tett, akaratlanul is mind olya-

nokat, a mik mindegyre jobban a szívnök-höz forrasztották. Megjelent előttünk, a materialis világban kizöködő előtt, mint az igaz romantika ideális hősnője. S ő, a ki tudott lemondani szédítő javakról nemes érzései javára, nem akart és nem is próbált elmaradni atól a nemzetől, a melyből fakadt a magyartól. Magyar férfinak adta a szívet, magyarnak nevelte gyermekét, Magyarországot vállalta hazájának. Itt járt legzivesebben, itt volt legboldogabb, s itt akart örök fészket rakni, a csöndes Budán, a szép Duna partján.

S ime róla is, az ő szép és poétikus életéről is jön most a hír, hogy lepatant róla a romantikus zománc. Meghasonlott magával, meghasonlott a férjével, s elszakadt egymástól, nem mint a levél a fájától: szomorkodva és gyászolva, de elváltak haraggal és gyűlöléssel. Elváltak úgy, hogy a férj világa ment, azt se mondta hova, meddig, s az asszony magára maradt, mindent remélve a jövődtől, csak azt nem, hogy újra összeforr az ő különvált lelkek . . .

Olvasom a hirt, szomoruan és hitetlenül. Hát csakugyan, olyan volna a szerelem, mint az ősi napsugár, amely csak déltől pirkadásig tart, s utána sötétség jön, hidegség és éjszaka? S mire a nap újra kisé: más fényesség az és másféle világ! . . .

Nem olyan szerelem volt ez. Messziről is sokkal erősebb, sokkal igazabb és sokszorta nagyobb. Ha mult vonzódnás, testi vágyakozás, hirtelen támadt érzés kötötte volna össze ezt a két szívet, ez a kicsike erő nem tudta volna legyőzni azokat a hatalmas akadályokat, a mik közöttük tornyosultak. Akkor ez az érzés, mint a sivatagban fakadó patak, fele uton belefut volna az udvari élet Szaharájába. Nagy, dagadó, partot vajú hatalmas folyamnak kell lennie, hogy keresztülhessen szomjas pusztaságokat, s utóbb esőndek, kékkes folyóvá legyen termékeny áldott vidéknek.

Híyenek láttuk mi azt az udvari jéghegyek közt támadt szerelmet, s ezért az első érzés, a mit a lealkonyulásról szóló hír bennünk

ébredt: a hitetlenség. Nem igaz, nem lehet igaz.

Pedig mégis igaz lehet. Sőt valószínű is, hogy igaz. Régen meg lehet a széthuzás, az ellihédeles közöttük, csak a mi szemünk nem látta eddig. Mint a hogy a földön mindenki látja, folyton nézheti a sötét föltoakat, a földabroszerű rajzolatokat s a napon nem látja senki. Nem is hiszi senki, hogy azon a nagy fényességben fölto is lehetne. Csak a mikor ezer tudos meglátta, mindmegannyi megfigyelte s a különös látománynak okát is adja, ellenkezve bár és szomoruan, de elhiszik és megnyugsznak benne, hogy nincs fényesség fölt nélkül, nincs világosság árnyék nélkül.

De csak ellenkezve hiszik és szomoruan. Egy nagy illuziót vesztünk, egy kedves és szeretett halottat temetünk, a mikor megnyugszunk benne, hogy ilyen nagy szerelem is el tud hamvadni. Tehát valóban el tud hamvadni, mint a hogy bizonyosan igaz a tudósok ezer éve hirdettét igéje is, hogy valamikor a nap is ki fog hullni.

Hígyük hát, ha majd egészen bizonyos leszén, de azért higgyünk a nagy érzésekben is, az örök szerelemben is, a sűrít tartó hűségben is. Mert van ilyen is s kell, hogy maradjon is. Csak annyit változtok az érzelmeinkben, hogy ne rózsának nézzük az igaz szerelmet, ne rózsának, a melynek töve megmarad, de virágja évről-évre elhull, hanem nézzük nymphéának, a melynek nincsen törzse és nincs szára, csak a föld alatt és víz alatt, amely csak virág és csak addig él, amíg virágzik. Ha a virágja elhull, meghalt az egész növény. A rózsát ültetni lehet, átplántálni, idegen fajokkal beoltani, s mindig rózsá marad, virágzó, szép és illatos. A nymphéát nem lehet ültetni, magától nő. Nem lehet plántálni, nem lehet ojtani. Tenyészteti se lehet, s ha elvirágzott: meghal.

De azért szép virág a rózsá is, és illatos és kedves. S virág mindakettő: a rózsá is, a nympha is.

Nyugodjunk meg abban, ami talán búlcen is van a természet rendjén. **vanak**

motivuma, a jogosultsága az övédelem jogának az érvényesítésében áll. Az országban joga van védeni magát olyan elemeknek itten való letelepülése ellen, a melyeket nem akar a nemzet testébe befogadni, mert oda nem való, mert az ország és a nemzet érdekében, a nemzetnek felfüggesztésével és a nemzeti asszimiláció nagy procezzusával és nem identifikálhatók, azzal nem asszimilálódnak, abban veszélyesek, aggyalósak, feltartóztató vagy széthúzó erővel, vagy más okból olyan momentummal bírnak, a mely ennek a nagy kérdésnek felfüggesztése bele nem illik. A maga részéről két módosítást ajánl. Az első az, hogy a fővárosban az idegenek ellenőrzése ne végeztesse ki a főváros kezéből s a tizenöt napon túl itt tartózkodó idegeneket legyen kötelessé a rendőrség bejelenteni a főváros tanácsnál is bejelenteni. A második módosítás az, hogy Újpesten és Rákospalotán az idegenek ellenőrzését az újpesti rendőrkapitányság vezesse.

Simonyi-Semadam Sándor egyetemesen tartja azt a rendelkezést, a mely szerint, a ki házába egy bevándorlót csak egy éjszakára is befogad, köteles ezt a gyakrazón tizenöt kilométer távolságra lakó jegyzőnek bejelenteni. Pártolja Buzáth módosítását.

Szell Kálmán miniszterelnök ismételt kijelenti, hogy nem járhat hozzá Buzáth módosításához, elvi szempontból.

Rakovszky István szerint sokkal több garancia van arra, hogy a bíró inkább megteszi a kötelességét, mint a jegyző. Ezt a szövegigénygyakran tapasztalja.

Szell Kálmán megígéri, hogy a végrehajtási rendeletben intézkedik, hogy a bejelentést oly kegyesen tenni.

Buzáth Ferenc visszavonja a módosítását. Javasolja, hogy a külföldi nemesek állampolgárságát, hanem illetégségi helyét is igazolni tartozzék. Kijelenti, hogy erkölcsi bizonyítványt is esztelen tartozzék az országban letelepülő szándékozó külföldi a településhez vonatkozó bejelentéshez.

Szell Kálmán: Az illetégségi igazolása gyakorlatilag szempontból kivétel. Valaki ide jön és 15 napnál tovább akar itt maradni, nemesek az északieltek vármegyékben, de a dunántúliakban vagy a nyugatiakban is, hisz általában az egész országra szól a törvény. Így előállhat az eset, hogy olyan elemek is, a melyeknek az itt lakása ellen semmi legkisebb aggyal sem forog fenn, hanem ellenkezőleg kivánatos, hogy itt legyenek, alá lesznek akkor vetve annak, hogy illetégségi tartozzék kimutatni. Pedig az az illetékségi kimutatása sokszor nagy dolog, különben, ha arról van szó, hogy az illetékségi azután egészen precíz és jogilag megállapítható illetékségi legyen. Csak azzal a módosítással fogadják el a javaslatot, hogy hozzátendő *szükség esetén*, azaz ha az illető hatóság megkérdezi, hogy ne csak azt mutassa ki az illető, hogy francia, olasz, orosz vagy galicziai, vagy lengyel, hanem ha szükségét látja annak, hogy kimutassa, hogy honnét jött, micsoda közegből, hogy akkor ezt megkérdezhessék. A mi pedig az erkölcsi előéletre vonatkozó azt a módosítást illeti, hogy ott a "szükség esetén" szó kihagyassék, vagyis hogy a törvény kimondja, hogy minden körülmények között kell erkölcsi életre magát az illetőnek igazolnia, ezt nem fogadják el és pedig azért nem, mert nem szabad és nem tanácsos külföldieknek a bevándorlást azon esetekben megnehezíteni, ha olyan elemekről van szó, a kiknek itteni megtelepülése semmiféle állami érdekbe nem ütközik, sőt ellenkezőleg kivánatos. Már most akárki jönne ide, például egy külföldi vállalkozó, egy olyan ember, a ki itt az országban hasznos akart csinálni, eljön Budapestre vagy máshová az országban és itt akar lenni egy pár hónapig, neki erkölcsi életéről minden körülmények között bizonyított kell szolgáltatni, a mi néha nagyon nehéz és az illetőre nézve nagyon zaklató. Ezért minden körülmények között és minden esetben nem volna nézetem szerint tanácsos ezt megkövetelni. Hiszen a törvény így is megköveteli a fűszolgabúról és a rendőrkapitánytól, hogy a hol szükségessé látják, az erkölcsi életéről is adassanak maguknak bizonyítékot az illetővel.

Buzáth Ferenc hozzájárul a miniszterelnök nézvéhez és ellát a maga eredeti javaslatával. A szakaszt a módosításokkal elfogadják a negyedik szakasz is.

Változatlanul fogadják el az ötödik, hatodik és hetedik szakaszt.

Buzáth Ferenc a nyolcadik szakaszhoz — a mely jogot ad a rendőrségnek a szállodákban és magánházakban a külföldiek ellenőrzésére — szól hozzá. Kéri az egész szakasznak módosítását oly értelemben, hogy csak az ország egyes részeiben legyen alkalmazható ez a szakasz.

Visontai Soma: Félre a szakasz rendelkezéséről a személyes szabadságot. Oly irányú módosítást kíván, hogy házkutatást csak ellenszolgálat esetében legyen szabad a rendőri hatóságnak eszközölni.

Szell Kálmán: Elismeri, hogy a szakasz rendelkezése erős, de erre a szakaszra szükség van. Mert ha a rendőrségnek jogot nem adunk az ellenőrzésre, az egész javaslatot sem lehet elvetni. Kéri a szakasz változatlan fenntartását.

Simonyi-Semadam: E szakasz kinövése a rendőri túllengésnek. Ezt a szabályt nem szabad megalkotni. E szakasz értelmében bármely csendőr sorba járhatja éjnek idején azok lakásait, a kikre haragszik. Módosítást ajánl, hogy magánházakban csak felettes hatóságok írásbeli engedélye mellett eszközölhet a rendőri közeg ellenőrzést.

Szell Kálmán: Hozzájárul Semadam módosításához oly értelemben, hogy azt csak a végrehajtási rendeletben fogja kifejezésre juttatni.

A ház változatlanul fogadják el a nyolcadik szakaszt.

A kilencedik szakaszt változatlanul fogadják el.

A tizedik szakasz szerint bárki, aki nem tudja kimutatni, hogy magát és családját mivel képezte, továbbá bárki, akinek ott tartózkodnia az állam érdekében vagy a közbiztonságra és a közrendre aggyalós, az bármikor — esetleg az állami területéről is — kiutasítható és kényszerűen is elűvelhető.

Buzáth Ferenc: Azt ajánlja, hogy a törvény életbe lépése előtt letelepült idegenekre is szerzett jogaik épségben tartása mellett bírjon hatályával a törvény.

Visontai Soma: Veszedelemnek tartja a rendelkezést, amely olyan hatalmat ad a tábori tiszteknél, hogy a tábori tiszteknél már folyamatban van és némiképp be is fejeződött. Az új hegyi aggyuk már a csapatoknál használatban is vannak. A gyorsítást tábori aggyuk ügyében pedig, mely már évek óta foglalkoztatja a katonai köröket, még ebben az évben megtörténik a végleges döntés.

Örökös tárgyalás.

— A kiegyezést még nem írták alá —

Szövegeznék és revidálnék és tárgyalnák tovább, mintha nem is adtak volna az elmúlt este két országának szövegnyilatkozatáról, hogy most már csakugyan készen vannak a kiegyezésre. A mi lapok — még az esti felhívások is — ugy adták tovább a minden befeljeséről szóló hírt, mintha az már az egyezség aláírását jelentette volna, éppen csak a mi lapunkban jutott kifejezésre az a tény, hogy a hivatalos kommunikáció árva szóval sem tesz említést az aláírásról s hogy az akták lezárva még de-his vannak!

S csakugyan: ma zavartalanul tárgyaltak tovább, miniszterek és szakeladók; már pedig az olyan egyezségeken, a melyet a felek az aláírásukkal megpecsételték, azon — azt hisszük — nem volna mit változtatni többé. De ezen az alkon van és tán lesz is még. Vezérünkünkben szólnak arról, a mit egyébként a következő felhívatalos hír is erősít:

(Bud. Tud.) Az osztrák miniszterek közül dr. Körber miniszterelnök és lovag Bohm-Bawerk pénzügyminiszter még tegnap este báró Givernelli földművelésügyi miniszter pedig ma reggel visszatértek Bécsbe.

Báró Call kereskedelemügyi miniszter és Wittek dr. lovag vasuti miniszter ma délután 10 órakor résztvettek a magyar kereskedelemügyi miniszteriumban egy értekezleten, a melyen az itt maradt osztrák szakeladók, dr. Stibral osztályfőnök és dr. lovag Roessler miniszteri tanácsos osztrák kereskedelemügyi, Beck báró dr. osztályfőnök, az osztrák földművelésügyi miniszterium, míg Spitzmüller dr. miniszteri tanácsos az osztrák pénzügyminiszterium képviselőiben szintén jelen voltak; magyar részről az értekezleten, a mely a kiegyezés német nyelvű részleteinek meg-

beszélését illette, Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter, dr. Wickenburg Márk gróf államtitkár, továbbá Biró Tamás kereskedelemügyi, báró Andreánszky István pénzügyi és Ottlik Iván földművelésügyi miniszteri tanácsosok vettek részt. Egy időre az országos statisztikai hivatal igazgatóját, Vargha Gyulát, miniszteri tanácsost is bevonták az értekezletbe, a mely délután 1 óráig tartott, a mikor aztán Láng kereskedelemügyi miniszter osztrák kollégáit lakására dejeunerre hívta.

Délután 3 órakor folytatták az értekezletet, a mely esté fél 9 óráig tartott s ennek következtében az osztrák miniszterek és szakeladók a kiknek eredetileg delután kellett volna visszatérniük Bécsbe, csak az éjjeli vonatok egyike-vel kelhettek utra.

Az értekezlet előtt Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter az Angol Királynő Szállóban meglátogatta osztrák kollégáit, Call bárót, a ki erre Szell Kálmán miniszterelnöknek ment rövid megbeszélésre.

Utólagos pikantériákkal is szolgálnak a mostani tárgyalásokról. Maga a kormányhoz közelálló P. L. közli ma, hogy:

Kevés híjja volt annak, hogy a kiegyezés még tegnap is füstbe nem ment. E mostani tárgyalások folyamán ugyanis az állategészségügyi egyezmény körül nézeteltérések merültek fel a két kormány közt. De nemcsak a kérdésben, hanem a szövegezők is, egyszer a magyar, mászor pedig az osztrák kormány annyira ragaszkodott egy-egy szóhoz, a mely fölött aztán kemény vita fejlődött, hogy még 4 óráig úgy látszott, hogy az egész kiegyezés e miatt zatonyra jut. Vége aztán az osztrák kormány a főkérdésben engedett a merevségéből és elfogadta a magyar álláspontot, úgy, hogy azután a kisebb kérdéseken már könnyebben átésztek.

A felhívatalos ugyan — amint észrevehető — a kinos usjagot ugy adja be, hogy a magyar kormány dícsőrege sul ki belőle, am mindennek a vejeje mégis csak az, hogy: megelégedés nem voltak Szilveszter után sem kizárva...

Egyébként az aláírás — és ez két-ségeleten még hátra van. Szell — s ezt Bécsből jelelték — legközelebb ismét a császárváros vendége lesz s az urakodótól az új alku előzetes jóváhagyását fogja kérni. Akkor lesz talán — ha lesz — az aláírás akta is. S a hírek szerint — a kiegyezési javaslatok január 26-ika körül kerülnek a két parlament elé. Szell pedig már esütörtökön nyilatkozni fog. Majd meglátjuk.

Budapest, január 12.

Elmaradt interpelláció. A Magyar Szó írja: Zboray Miklós néppárti képviselő a képviselőház mai ülésén szédárta interpellációt akart bejegyezni, hogy Hegedüs Sándort meglátad-hassa. Tóth Béla ugyanis egy december 20-án megjelent 'Esti level'-ben közölte, hogy ő vádat emelt Hegedüs Sándor ellen, hogy ő kereskedelmi miniszterége idejében egy sévres-i porcellán-készletet, melyet a párisi világiállítás alatt a sévres-i gyár a királynak szánt ajándékol, nem juttatott rendeltetési helyére. Mielőtt azonban Zboray a képtelen hírral a Haz elé állított volna, óvatosságból megkérdezte Hegedüs Sándort: mi a tárgyi alapja Tóth Béla 'adatának'. Hegedüs Sándor, ki csak Zboray-tól értesült a 'P. H.' támadásáról, a legnagyobb felháborodással jelentette ki, hogy az egész közlemény teljesen alaptalan s egy betű sem igaz belőle. A nyert felvilágosításra Zboray Miklós ellátott interpelláció szándékát Hegedüs Sándor, mint értesültünk nyilatkozatot fog kiadni, melyben a róla terjesztett alaptalan hírt megczafolja.

A képviselőház közgazdasági bizottsága holnap, 13-án délután 4 órakor az I. osztály termében ülést tart.

Az új aggyuk. Mint a P. L. értesít, a tábori tüzérségnek most három fontos kérdésről foglalkoztak: a tábori taraczkok, az új hegyi aggyuk és a gyorsított tábori aggyuk ügyével. A tábori taraczkok előállítására a bécsi arzenálban már folyamatban van és némiképp be is fejeződött. Az új hegyi aggyuk már a csapatoknál használatban is vannak. A gyorsítást tábori aggyuk ügyében pedig, mely már évek óta foglalkoztatja a katonai köröket, még ebben az évben megtörténik a végleges döntés.

Örökös tárgyalás.

— A kiegyezést még nem írták alá —

Szövegeznék és revidálnék és tárgyalnák tovább, mintha nem is adtak volna az elmúlt este két országának szövegnyilatkozatáról, hogy most már csakugyan készen vannak a kiegyezésre. A mi lapok — még az esti felhívások is — ugy adták tovább a minden befeljeséről szóló hírt, mintha az már az egyezség aláírását jelentette volna, éppen csak a mi lapunkban jutott kifejezésre az a tény, hogy a hivatalos kommunikáció árva szóval sem tesz említést az aláírásról s hogy az akták lezárva még de-his vannak!

S csakugyan: ma zavartalanul tárgyaltak tovább, miniszterek és szakeladók; már pedig az olyan egyezségeken, a melyet a felek az aláírásukkal megpecsételték, azon — azt hisszük — nem volna mit változtatni többé. De ezen az alkon van és tán lesz is még. Vezérünkünkben szólnak arról, a mit egyébként a következő felhívatalos hír is erősít:

(Bud. Tud.) Az osztrák miniszterek közül dr. Körber miniszterelnök és lovag Bohm-Bawerk pénzügyminiszter még tegnap este báró Givernelli földművelésügyi miniszter pedig ma reggel visszatértek Bécsbe.

Báró Call kereskedelemügyi miniszter és Wittek dr. lovag vasuti miniszter ma délután 10 órakor résztvettek a magyar kereskedelemügyi miniszteriumban egy értekezleten, a melyen az itt maradt osztrák szakeladók, dr. Stibral osztályfőnök és dr. lovag Roessler miniszteri tanácsos osztrák kereskedelemügyi, Beck báró dr. osztályfőnök, az osztrák földművelésügyi miniszterium, míg Spitzmüller dr. miniszteri tanácsos az osztrák pénzügyminiszterium képviselőiben szintén jelen voltak; magyar részről az értekezleten, a mely a kiegyezés német nyelvű részleteinek meg-

beszélését illette, Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter, dr. Wickenburg Márk gróf államtitkár, továbbá Biró Tamás kereskedelemügyi, báró Andreánszky István pénzügyi és Ottlik Iván földművelésügyi miniszteri tanácsosok vettek részt. Egy időre az országos statisztikai hivatal igazgatóját, Vargha Gyulát, miniszteri tanácsost is bevonták az értekezletbe, a mely délután 1 óráig tartott, a mikor aztán Láng kereskedelemügyi miniszter osztrák kollégáit lakására dejeunerre hívta.

Délután 3 órakor folytatták az értekezletet, a mely esté fél 9 óráig tartott s ennek következtében az osztrák miniszterek és szakeladók a kiknek eredetileg delután kellett volna visszatérniük Bécsbe, csak az éjjeli vonatok egyike-vel kelhettek utra.

Az értekezlet előtt Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter az Angol Királynő Szállóban meglátogatta osztrák kollégáit, Call bárót, a ki erre Szell Kálmán miniszterelnöknek ment rövid megbeszélésre.

Utólagos pikantériákkal is szolgálnak a mostani tárgyalásokról. Maga a kormányhoz közelálló P. L. közli ma, hogy:

Kevés híjja volt annak, hogy a kiegyezés még tegnap is füstbe nem ment. E mostani tárgyalások folyamán ugyanis az állategészségügyi egyezmény körül nézeteltérések merültek fel a két kormány közt. De nemcsak a kérdésben, hanem a szövegezők is, egyszer a magyar, mászor pedig az osztrák kormány annyira ragaszkodott egy-egy szóhoz, a mely fölött aztán kemény vita fejlődött, hogy még 4 óráig úgy látszott, hogy az egész kiegyezés e miatt zatonyra jut. Vége aztán az osztrák kormány a főkérdésben engedett a merevségéből és elfogadta a magyar álláspontot, úgy, hogy azután a kisebb kérdéseken már könnyebben átésztek.

A felhívatalos ugyan — amint észrevehető — a kinos usjagot ugy adja be, hogy a magyar kormány dícsőrege sul ki belőle, am mindennek a vejeje mégis csak az, hogy: megelégedés nem voltak Szilveszter után sem kizárva...

Egyébként az aláírás — és ez két-ségeleten még hátra van. Szell — s ezt Bécsből jelelték — legközelebb ismét a császárváros vendége lesz s az urakodótól az új alku előzetes jóváhagyását fogja kérni. Akkor lesz talán — ha lesz — az aláírás akta is. S a hírek szerint — a kiegyezési javaslatok január 26-ika körül kerülnek a két parlament elé. Szell pedig már esütörtökön nyilatkozni fog. Majd meglátjuk.

VIDÉK.

Beniczky alispán jubileuma.

Az elmúlt esztendő június hónapjában Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósága elhatározta, hogy alispánjának, Beniczky Lajosnak, huszonötödik évfordulóját meg fogja ünnepelni. A megye törvényhatósága ezt az ünnepet az e célból összehívott má díszközgyűlésen tartotta meg.

Jelen voltak a többek között: Gulner Gyula államtitkár, báró Prónay Dezső, gróf Keglevich Gábor, Rakovszky István állami számvevőszék-elnök, Hajos József, Földváry Mihály, Csárvolszky József címzetes püspök, Balás A. kanonok, Sarkány Samuel ev. püspök, Tóth Lajos kir. tanfelügyelő stb.

A díszközgyűlést Beniczky Ferenc főispán nyitotta meg s mután a báró Prónay Dezső vezetésével kiküldött bizottság kíséretében az alispán a közgyűlésen megjelent, a törvényhatóság nevében üdvözölte a ünnepeltet. A főispán beszédeben rámutatott arra, hogy az alispán hosszú közpályán a törvények megalkotásában és azok helyes megtartásában mindig eljárat. A főispán beszéde után Freysinger Lajos királyi közgyűző mondott hosszabb ünnepi beszédet, a melyben az önkormányzatnak szükséges voltát egészesen, szabad szellemmel fejtegette. Szólt azokról a kiváló tulajdonságokról, a melyek az alispánt ekezik és végül arra kérte, fogadjja szeretettel a vármegye közönsége szerelének zálogát. Ezután Fazekas Agoston jegyző beszéd kíséretében átadta az ünnepeltnek a tisztikar ajándékát, a díszardót.

Beniczky Lajos alispán mondott most nagyobb szabású beszédet, melyben, mután halás köszönetet fejezte ki a személyei iránt tanúsított kitüntető bizalomért, szólt a közigazgatásról. Elismeri, hogy ez vármegyei önkormányzatról. Elismeri, hogy ez reászorult a reformokra, de hibáknak tartotta, ha a nemzet tradíciójából mindazt, a mi nem es és jó, beelvetészi igyekszik a reformokra. Majd így folytatta beszédét: Kerüljük azt az irányt, a mely — nem ismerve nemzetünk alkotmányos fejlődésének történetét — mindazt, a mi a múltból reánk maradt, mint elavult intézményt kész az enyészétek átengedni; mert mindazok az intézmények, a melyek a forrásait nem a nemzeti viszonyokból merítik, megboszúják magukat. Nemcsak meg kell tehát őrizni az örendelkező autonóm jogainkat, de fejleszteni és tágitani a hatáskörét. Ne adjunk el jogainkból semmit; fordítsuk minden erőnkét nemzeti kultúránk és gazdaságunk fejlesztésére és akkor hatalmas lesz nemzetünk és erős védbőstényai maradnak a vármegyék. Ne feledjük el, hogy jogaink földadásával a saját sirtunkat ássuk meg. Ezek az irányzások lebegnek az én szemem előtt és ez irányban akarok haladni a reformok mezéjén, szent meggyőződésémmel, hogy, ha ezeket híven megtartom, kötelességem teljesítem.

Végül halás köszönetet mond a főispánnak a hosszú intézett elismerő szavakért, a tisztviselő-társaknak az iránta való ragaszkodásért és szeretetéért. Búcszó arra, hogy annak a tisztikarnak lehet a vezére, amely intelligenciájában pártatlan, munkásságában fáradhatatlan s szorgalmában eredményes.

Az alispán beszéde után szüni nem akará eljénzés hangzott el, mely megjutott akkor is, midőn a főispán indítványozta, hogy az ünnepelt érdemeit jogkönyvbe iktassák s az ünnepi beszédekét kinyomatva, minden bizottsági tagnak a közönségnek megküldjék. A jubileum alkalmából Pestvármegyének több községe tiszteltet az alispánal, akinek több értékes és remek darabok-

Budapest, január 12.

Elmaradt interpelláció. A Magyar Szó írja: Zboray Miklós néppárti képviselő a képviselőház mai ülésén szédárta interpellációt akart bejegyezni, hogy Hegedüs Sándort meglátad-hassa. Tóth Béla ugyanis egy december 20-án megjelent 'Esti level'-ben közölte, hogy ő vádat emelt Hegedüs Sándor ellen, hogy ő kereskedelmi miniszterége idejében egy sévres-i porcellán-készletet, melyet a párisi világiállítás alatt a sévres-i gyár a királynak szánt ajándékol, nem juttatott rendeltetési helyére. Mielőtt azonban Zboray a képtelen hírral a Haz elé állított volna, óvatosságból megkérdezte Hegedüs Sándort: mi a tárgyi alapja Tóth Béla 'adatának'. Hegedüs Sándor, ki csak Zboray-tól értesült a 'P. H.' támadásáról, a legnagyobb felháborodással jelentette ki, hogy az egész közlemény teljesen alaptalan s egy betű sem igaz belőle. A nyert felvilágosításra Zboray Miklós ellátott interpelláció szándékát Hegedüs Sándor, mint értesültünk nyilatkozatot fog kiadni, melyben a róla terjesztett alaptalan hírt megczafolja.

A képviselőház közgazdasági bizottsága holnap, 13-án délután 4 órakor az I. osztály termében ülést tart.

Az új aggyuk. Mint a P. L. értesít, a tábori tüzérségnek most három fontos kérdésről foglalkoztak: a tábori taraczkok, az új hegyi aggyuk és a gyorsított tábori aggyuk ügyével. A tábori taraczkok előállítására a bécsi arzenálban már folyamatban van és némiképp be is fejeződött. Az új hegyi aggyuk már a csapatoknál használatban is vannak. A gyorsítást tábori aggyuk ügyében pedig, mely már évek óta foglalkoztatja a katonai köröket, még ebben az évben megtörténik a végleges döntés.

Örökös tárgyalás.

— A kiegyezést még nem írták alá —

Szövegeznék és revidálnék és tárgyalnák tovább, mintha nem is adtak volna az elmúlt este két országának szövegnyilatkozatáról, hogy most már csakugyan készen vannak a kiegyezésre. A mi lapok — még az esti felhívások is — ugy adták tovább a minden befeljeséről szóló hírt, mintha az már az egyezség aláírását jelentette volna, éppen csak a mi lapunkban jutott kifejezésre az a tény, hogy a hivatalos kommunikáció árva szóval sem tesz említést az aláírásról s hogy az akták lezárva még de-his vannak!

S csakugyan: ma zavartalanul tárgyaltak tovább, miniszterek és szakeladók; már pedig az olyan egyezségeken, a melyet a felek az aláírásukkal megpecsételték, azon — azt hisszük — nem volna mit változtatni többé. De ezen az alkon van és tán lesz is még. Vezérünkünkben szólnak arról, a mit egyébként a következő felhívatalos hír is erősít:

(Bud. Tud.) Az osztrák miniszterek közül dr. Körber miniszterelnök és lovag Bohm-Bawerk pénzügyminiszter még tegnap este báró Givernelli földművelésügyi miniszter pedig ma reggel visszatértek Bécsbe.

Báró Call kereskedelemügyi miniszter és Wittek dr. lovag vasuti miniszter ma délután 10 órakor résztvettek a magyar kereskedelemügyi miniszteriumban egy értekezleten, a melyen az itt maradt osztrák szakeladók, dr. Stibral osztályfőnök és dr. lovag Roessler miniszteri tanácsos osztrák kereskedelemügyi, Beck báró dr. osztályfőnök, az osztrák földművelésügyi miniszterium, míg Spitzmüller dr. miniszteri tanácsos az osztrák pénzügyminiszterium képviselőiben szintén jelen voltak; magyar részről az értekezleten, a mely a kiegyezés német nyelvű részleteinek meg-

beszélését illette, Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter, dr. Wickenburg Márk gróf államtitkár, továbbá Biró Tamás kereskedelemügyi, báró Andreánszky István pénzügyi és Ottlik Iván földművelésügyi miniszteri tanácsosok vettek részt. Egy időre az országos statisztikai hivatal igazgatóját, Vargha Gyulát, miniszteri tanácsost is bevonták az értekezletbe, a mely délután 1 óráig tartott, a mikor aztán Láng kereskedelemügyi miniszter osztrák kollégáit lakására dejeunerre hívta.

Délután 3 órakor folytatták az értekezletet, a mely esté fél 9 óráig tartott s ennek következtében az osztrák miniszterek és szakeladók a kiknek eredetileg delután kellett volna visszatérniük Bécsbe, csak az éjjeli vonatok egyike-vel kelhettek utra.

Az értekezlet előtt Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter az Angol Királynő Szállóban meglátogatta osztrák kollégáit, Call bárót, a ki erre Szell Kálmán miniszterelnöknek ment rövid megbeszélésre.

Utólagos pikantériákkal is szolgálnak a mostani tárgyalásokról. Maga a kormányhoz közelálló P. L. közli ma, hogy:

Kevés híjja volt annak, hogy a kiegyezés még tegnap is füstbe nem ment. E mostani tárgyalások folyamán ugyanis az állategészségügyi egyezmény körül nézeteltérések merültek fel a két kormány közt. De nemcsak a kérdésben, hanem a szövegezők is, egyszer a magyar, mászor pedig az osztrák kormány annyira ragaszkodott egy-egy szóhoz, a mely fölött aztán kemény vita fejlődött, hogy még 4 óráig úgy látszott, hogy az egész kiegyezés e miatt zatonyra jut. Vége aztán az osztrák kormány a főkérdésben engedett a merevségéből és elfogadta a magyar álláspontot, úgy, hogy azután a kisebb kérdéseken már könnyebben átésztek.

A felhívatalos ugyan — amint észrevehető — a kinos usjagot ugy adja be, hogy a magyar kormány dícsőrege sul ki belőle, am mindennek a vejeje mégis csak az, hogy: megelégedés nem voltak Szilveszter után sem kizárva...

Egyébként az aláírás — és ez két-ségeleten még hátra van. Szell — s ezt Bécsből jelelték — legközelebb ismét a császárváros vendége lesz s az urakodótól az új alku előzetes jóváhagyását fogja kérni. Akkor lesz talán — ha lesz — az aláírás akta is. S a hírek szerint — a kiegyezési javaslatok január 26-ika körül kerülnek a két parlament elé. Szell pedig már esütörtökön nyilatkozni fog. Majd meglátjuk.

VIDÉK.

Beniczky alispán jubileuma.

Az elmúlt esztendő június hónapjában Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósága elhatározta, hogy alispánjának, Beniczky Lajosnak, huszonötödik évfordulóját meg fogja ünnepelni. A megye törvényhatósága ezt az ünnepet az e célból összehívott má díszközgyűlésen tartotta meg.

Jelen voltak a többek között: Gulner Gyula államtitkár, báró Prónay Dezső, gróf Keglevich Gábor, Rakovszky István állami számvevőszék-elnök, Hajos József, Földváry Mihály, Csárvolszky József címzetes püspök, Balás A. kanonok, Sarkány Samuel ev. püspök, Tóth Lajos kir. tanfelügyelő stb.

A díszközgyűlést Beniczky Ferenc főispán nyitotta meg s mután a báró Prónay Dezső vezetésével kiküldött bizottság kíséretében az alispán a közgyűlésen megjelent, a törvényhatóság nevében üdvözölte a ünnepeltet. A főispán beszédeben rámutatott arra, hogy az alispán hosszú közpályán a törvények megalkotásában és azok helyes megtartásában mindig eljárat. A főispán beszéde után Freysinger Lajos királyi közgyűző mondott hosszabb ünnepi beszédet, a melyben az önkormányzatnak szükséges voltát egészesen, szabad szellemmel fejtegette. Szólt azokról a kiváló tulajdonságokról, a melyek az alispánt ekezik és végül arra kérte, fogadjja szeretettel a vármegye közönsége szerelének zálogát. Ezután Fazekas Agoston jegyző beszéd kíséretében átadta az ünnepeltnek a tisztikar ajándékát, a díszardót.

Beniczky Lajos alispán mondott most nagyobb szabású beszédet, melyben, mután halás köszönetet fejezte ki a személyei iránt tanúsított kitüntető bizalomért, szólt a közigazgatásról. Elismeri, hogy ez vármegyei önkormányzatról. Elismeri, hogy ez reászorult a reformokra, de hibáknak tartotta, ha a nemzet tradíciójából mindazt, a mi nem es és jó, beelvetészi igyekszik a reformokra. Majd így folytatta beszédét: Kerüljük azt az irányt, a mely — nem ismerve nemzetünk alkotmányos fejlődésének történetét — mindazt, a mi a múltból reánk maradt, mint elavult intézményt kész az enyészétek átengedni; mert mindazok az intézmények, a melyek a forrásait nem a nemzeti viszonyokból merítik, megboszúják magukat. Nemcsak meg kell tehát őrizni az örendelkező autonóm jogainkat, de fejleszteni és tágitani a hatáskörét. Ne adjunk el jogainkból semmit; fordítsuk minden erőnkét nemzeti kultúránk és gazdaságunk fejlesztésére és akkor hatalmas lesz nemzetünk és erős védbőstényai maradnak a vármegyék. Ne feledjük el, hogy jogaink földadásával a saját sirtunkat ássuk meg. Ezek az irányzások lebegnek az én szemem előtt és ez irányban akarok haladni a reformok mezéjén, szent meggyőződésémmel, hogy, ha ezeket híven megtartom, kötelességem teljesítem.

Végül halás köszönetet mond a főispánnak a hosszú intézett elismerő szavakért, a tisztviselő-társaknak az iránta való ragaszkodásért és szeretetéért. Búcszó arra, hogy annak a tisztikarnak lehet a vezére, amely intelligenciájában pártatlan, munkásságában fáradhatatlan s szorgalmában eredményes.

Az alispán beszéde után szüni nem akará eljénzés hangzott el, mely megjutott akkor is, midőn a főispán indítványozta, hogy az ünnepelt érdemeit jogkönyvbe iktassák s az ünnepi beszédekét kinyomatva, minden bizottsági tagnak a közönségnek megküldjék. A jubileum alkalmából Pestvármegyének több községe tiszteltet az alispánal, akinek több értékes és remek darabok-

Budapest, január 12.

Elmaradt interpelláció.

Magyarország a macedon kérdésre vonatkozó akcióit a többi nagyhatalom közreműködésével indította volna meg. Itten a leghatározottabban elítélik azt a meggyanúsítást, mintha az angol kormány a bécsi tanácskozások lefolyását bosszankodással fogadta volna. A kiugrás az 1897-iki balkán egyezményre vonatkozólag figyelemmel kísérite az angol vezető politikuskok nézeteit, okvetlenül észrevette, hogy Angolország ennek az egyezménynek mily nagy fontosságú tulajdonított a Balkán békeje szempontjából, a mi által az u. n. keleti kérdés napirendre tűzése elkerülhet. Ilyen hangulat mellett a bécsi és pétervári külügyminiszter tevékeny közbelépését a fenyegető viszályok elhárítására Londonban helyesleg fogadták. Gróf Lamsdorff bécsi utazását és tanácskozássait Bécsben angol részről azzal az ószinte óhajjal kísérték, hogy bárcsak eredményt lennének képesek a megállapodásnak következtében elérni. Alapítan tehát az a feltevés, hogy Anglia gyanakodva fogadta a két nagyhatalom tárgyalását, hogy önzértelem serte érezte volna magát. Angolország — és ezt ismételve is hangsúlyozni kell — élénk érdeklődéssel és helyesléssel kísérte a két nagyhatalomnak a béke érdekében tett jó szolgálatait.

EGYHÁZAK.

Uj püspökvalasztás. Az aradi román püspök-szék betöltésének ügye a Mangra Vazul megválasztása miatt, kit tudvalevőleg a király nem erősített meg, mind a mai napig nincs elintézve. Most azonban, a mint értesülünk, hivatalosan is közhírré tették a legfelsőbb határozatot és ennek következtében az illetékes egyházi hatóság megkezdte az előkészületeket az új püspök választására. Az aradi görög keleti román egyházgyeme szentszéke ugyanis Papp Ignác protoszcincellus elnöke alatt ma teljes ülést tartott a püspöki iródban.

Ezen a szentszéki ülésen olvasták fel Metiann Janos érsek-metropolita leiratát a püspöki szék betöltésére vonatkozólag. A metropolita közli a szentszékek Wlaciass Gyula miniszter leiratát, melyben tudatja, hogy a király nem erősítette meg Mangra Vazul püspökké történt megválasztását és felhívja az egyházakat, hogy minél előbb töltsék be az üresedésben levő püspöki széket. A szentszék tudomásul vevén a leiratot, megkezdte az előkészületeket az új püspökvalasztás dolgában és pedig február 4-ikére tűzte ki a püspökvalasztás napját. Erről értesítik a metropolitát is csak ha o hozzájárul a szentszéki határozathoz, hiva össze a szentszék elnöke a püspökvalasztó rendkívüli zsinatot. Paskarin Hilarion és Muszta Filaret archimandriták kijelentették, hogy a püspökjelölésüket nem vállallják el, így Hamza ellenjelöltje hihetőleg Papp Ignác aradi helynök lesz.

Vallásos estély. A hold-nézeti ref. iskola-ház diszterében holnap este 7 órakor vetített képek kísérete mellett felolvasást tartanak; Martiniquéről.

Lányaiak válnak?

A felhatalos Magyar Nemzet ma este a következő hírt közölte:

Lónyay Elemér gróf és neje. A felhatalos M. T. L-nak jelentik Bécsből: A „Zeit“ és az „Osterr. Volkszeitung“ állítólag arról értesültek, hogy a Lónyay gróf pár között komoly differenciák merültek fel. Lónyay gróf, aki nevével egy idő óta Délfranciaországban tartózkodott, Cannesban elhagyta nejét, a nélkül, hogy utjának célját megmondta volna.

Az esemény ilyen beállítása után nem éppen valószínű, hogy kőszas teljesen alaptalan hírről legyen szó. Egészben biztosnak nem tudjuk, nem is melláttak volna figyelemre, ha bolni pletykáság formájában került volna elénk. De így, ha a felhatalos lapban látjuk, komolyan kell vennünk és legalább is beszélnünk kell róla. Kell hozzá-szólnunk annál is inkább, mert itt nem egy polgárcsalád szerencsétlen házasságáról, vagy szerelmi történetéről van szó, hanem ez a hír szől Stefániaúnak, a volt özvegy trónörökösnek, minden magyarok szépséges asszonyának s Lónyay Elemér grófnak, a kibn a nyugoti mezbe öltözött, de szinnyágyar típus egyik képviselőjét látjuk. Az a köteles delicatesse, a melylyel óvakodunk a család szentelyek titkait megbolygatni, brutalitás volna itt. A hallgatás most illetet, a mely egyformán igazságtalan volna, akár Stefániaúban, akár Lónyay Elemérben keressen a fölmerült ellentétek okát. S nehéz szívvél lebbentjük föl azt az amugy is át-tetsző selyemfüngyöt, a melylyk büvés, káprázatos csillogással fedte elcelőzt két évvel szemünk előtt azt a végtelen boldogságot, a melyet nekünk ez a házasság jelentett...

Stefánia trónörökösasszony... Nem kell arról beszélni, milyen szerepet játszott a magyar nemzet szemé előtt. A mig a mayerlingi kastély végzetes tragédiája a házassága boldogtalanságot nem tette nyilvánossá: a jövendő királyasszony, a kinek csásb, hájos, egyéniségéből, graziozitásának ezer tüködarabjából az asszonyiség edes lágyasá mellett királyiúi tulajdonságokat érezték ki a népe. S azután a fekete nap után az ország özvegye lett... Csak a magyar nép lélekta teszi érthetővé azt a mondhatlan gyöngédséget, a melylyel a magas, karscu, gyászruhás szőke asszony minden lépése elé tépett rózsákat szeretett volna hinteni. Amerre járt, amerre ment, kiolvashatta a szemekből, hogy feledetni akarják vele az egykor titokban hullatott könyvet.

S jött a harmadik nagy fejezet. Az igazi forduló. A mikor az aranykoronával együtt lemondott a gyászfátyolról. A mikor megtudtuk, hogy sokát szenvedett szíve végre szeretni kíván. S magyar embert, ósregi köznemes család fiát tartotta érdemesnek arra az előzetes, hogy szembeszálljon miatta minden előzetléttel, szakítson a múltjával, a jövőjével, ott hagyjon fényt, poptpát, bibort.

hercegi koronát... Vajjon akad-e, a ki irigyelte volna tőle ezt a boldogságot? S ezelőtt két évvel, a miramari kastély kertjében, rügyfakasztó márciusi hónap végén, ha az a sok szeretet, a mi a szívekből Stefánia esküvőjére szállott, csupa fehér rózsává vált volna, azokon járna most is Lónyay Elemérné...

A szerelemtől a házasságig.

Ki ne emlékeznekk arra a márciusi napra? S azokra az igaztó, sejtelmes és várakozással teljes hetekre, a mik megelőzték a vár-park kápolnájában kötött frigyvet. Pedig a részleteket alig ismerték akkor, ma is kevesen. Ma, a mikor talán epilogusnak tezik, elmondhatjuk Stefánia özvegy trónörökösnek és Lónyay Elemér szerelme történetét.

Téves az a verzió, hogy Stefánia főherceggasszonyt Londonban ismerte volna meg ezelőtt hat évvel gróf Lónyay Elemér, akit akkor az özvegy trónörökösasszony udvar-társába osztottak be. Mikor Stefánia trónörökösnek Londonba utazott, akkor már ismerte a gróft, aki az angol követésnéél volt attase s aki néhány hónappal azelőtt Budapestén járt az országos kiállítás alkal-mával. Akkor Budapestén volt az udvar és egyik fényes ünnepség a másikat érte.

Az akkor tartott udvari bál alkalmával mutatta be gróf Bellegard főudvarmester gróf Lónyay Elemér Stefánia főherceggasszonynak. Az özvegy trónörökösnek — mintha még ma is látnánk! — fátyolszerű, lenge, meseifinom lilaszín ruhát viselt. Ekkor alig volt rája, csak a hajába volt tűzve egy nagy, sárga róza. A diadémoktól, briliánsoktól szikrázó környezetben olyan igazó kontraszt volt a nagy, kék szemű, arany-szőke, magas asszony, hogy sokáig beszélték róla, akik szerencsések voltak, hogy láthatták. Lónyay Elemér még a nála is szokatlan kedvességgel fogadta s az érdekes tekintetű, sötétbarna arcu, szikár fiatal mágnásnak megengedte, hogy majdnem az egész bál tartama alatt a közelében időzön.

Ez az első fejezet. A beavatottak azt beszélik, hogy már az udvari bál estélyén megismertek egymást s megérették annak a jövendő nagy szenvedélynek az első láng-ját, a mely később annyit akadályon diadal-maskodva, az egymás karjaiba vitte őket. Eleinte persze, senkinek sejtett róla semmit. Következtek a titkos találkozások, Londonban, Velenczében Capri szigetén, a mely végre 1898. végén kipattant a titok. Az első híreket, a melyek Stefániaúnak arról aszán-dékaról írtak, hogy Lónyay Elemér felesége lesz, rögtön megzavarták. De a hírek mind szaporában merültek fel, végre kitudódott, hogy igazat beszélnek.

Az Almiosa-yachtrol, 1899. januárjában írta meg a főhercegnék, aki a svéd trónörökösével volt ott, Bécsbe, hogy megmáshíthatan az az elhatározása, hogy a magyar gróf felesége lesz. Bécsbe hívták, s rövid idő alatt a király könyes szemmel mondta neki:

— Nem akarom, hogy az én ellenzém állja útját a boldogságnak.

Villámgyorsan terjedt el a hír. Mindenki megismerte az agg uralkodó indító okait, amelyek annál nemesebbeknek látszottak. S 1899. január 12-én meg is volt az eljegyzés Velenczében.

Az esküvőt azonban fontos kérdések akadályozták. Pénzügyi és cím-teltek. Stefánia özvegy trónörökösönél azt kívánták, szakítson meg minden összeköttetést az udvarral, mondjon le minden címéről s az appanászáról. Stefánia, aki a nagy anyai vagyonához sem jutathott, mert Lipót heiga király, a ki kitagadta a házassága miatt a leányát, tudni sem akart ennek kiutalásáról, az apánász elvesztésébe sem akart belenyugodni s a királyi fenség címet továbbra is megkövetelte. Majdnem két hónap telte el, míg végre is a király közbelépett s megoldotta a kérdést azzal, hogy Stefánia házassága után is használhatja a királyi fenség címet. A vagyoni ügyeket elég kedvezőleg szintén elintézték s az ezek-re vonatkozó iratokba a bécsi udvari levél-tárban helyezték el.

Március hó 15-én este utazott el Bécsből Stefánia főherceggasszony Miramareba, az esküvőjére. Mint főherceggasszony utazott el s tudta, hogy magyar grófné gyanánt fog oda visszatérni. Egész udvara kísérete, husz férfi és hölgy, valamennyi virágokré-tával a kezében. Fél nyolc órakor érkezett a pályaudvarra a grófné, vele együtt a leánya, Erzsébet főhercegné, mind a ketten sötétzöld köpenyben s ugyanilyen színi kap-tában. Három percczel később megérkezett a király is, hogy bucsut vegyen Stefániaútol, a ki most olyan messzire távozik el tőle... Husz percczel beszélgettek. Mikor az állomásfőnök megadta a jelt az indulásra, Stefánia főhercegné mélyen meghajolt a király előtt, aztán kezét csókolta neki. S egyszerre az uralkodó is, a főherceggasszony és a leánya is sirni kezdtek... A király megcsókolta többször s a vonat elrobogott.

Gróf Lónyay Elemér ezalatt az idő alatt Velenczében, majd Görzben tartózkodott. A szavát adta, hogy az esküvőig nem lép át a miramari kastély küszöbét és meg is tartotta a szavát. Néhányszor találkozott ugyan a herceggasszonnyal, de a Grignano és Triest között vezető országúton, a hol pár perczig beszélgettek. Az utolsó óráig titokban tartották az esküvő napját. Csak a lázas sietséggel végzett átalakítások, a melyek a remek tengerparti kastélyból mindent eltávolítottak, a mi emlékeket kelthetne, árulta el, hogy közel van az már.

Március 21-én nagy ebéd volt Miramareban, melyre Gondrecourt grófnó, addigi főudvarmesterné, valamint több, az özvegy trónörökösnek közel álló hölgy is hivatalos volt. Izgatott, tulifeszült volt a hangulat az ebédén s Stefánia többször minden ok nélkül, hirtelen sirni kezdett. Az ebéd után pedig kikísérte a leányát a miramari pályaudvarhoz, mert Erzsébet főhercegnének a király parancsára, az esküvő előtt való nap el kellett utazni Miramareból.

A bucsuzás pillanatai merendűk voltak.

A főhercegnék a vonat indulásáig a pályaudvar előtti térségen sétáltak föl és alá. Az anya a leánya karjába kapaszkodott s élénk beszélgettek egymással. Többnyire az özvegy trónörökösnek beszélt. Mindkettőjük szemében sűrűn csillámlott fel egy-egy könnyecsepp. De következett a bucsuzás órája. Az özvegy trónörökösnek még egy utolsó pillantást vetett leányára, egy benső, hosszú pillantást, mintha lelkébe akarna foglalni azt, a kit elválaszt tőle ezek után a kötelező etikett.

Egy órával később gróf Lónyay Elemér meglátogatta a menyasszonyt...

Az esküvő másnap délelőtt volt a miramari kastély kis kápolnájában, a mely a betlehemi kápolnának hű mása. Ebben a kápolnában halgatta Miksa császár az utolsó misét, mielőtt elment Mexikóba. Az esküvő ott voltak Gondrecourt grófné, Pálffy és Széchenyi grófnék, gróf Kolonievski főudvarmester, a vélegény öccse, gróf Lónyay Gábor, gróf Velsersheimb nagykövet a feleségével és gróf Eszterházy Ferenc a feleségével.

Az esküvő egyszerűen folyt le. Mayer udvari burjlebbanos, püspök végezte az eskütést s rövid beszédet intézett a mátkapárhoz, a melyben különösen azt emelte ki, hogy ezt a frigyvet a szerelem kötötte meg, a mi a legjobb biztosítéka annak, hogy a házasságot mindig a legzavartalanabb boldogság fogja övezni... Ez a profeczia nem igen vált be...

Az egész esketés alatt Stefánia hangosan zokogott.

Csalódások.

A mai hír ezüfolatát még most, a késő éjszakai órában is, várva-várjuk. Hátha mégsem igaz, hátha az esküvő egyszer legalább nem kell uból meggyőződnünk arról, hogy a szerelem s az élet összeültetésében mindig az utóbbi a győztes. De rezignáltan konstátjuk, hogy a ezüfolat csak nem érkezik, s ennek a regényes házasságnak az egyes körülményeiből úgy ítélhető, hogy esetleg nem is fog megérkezni.

Két idegen világot hidalt át ezzel a házassággal a szerelem. Stefánia az udvar levegőjében nőtt fel. Hogy mennyire nem volt tisztában az új helyzetnek meg anyagi körülményeivel sem, a bizonyosága, hogy második házasságába ötszáz ezer korona értékű, teljesen új kelengyével ment. Annak idején tömérdek sokat írtak a lapok arról a mesés kelengyéről, melyet egy nem dicszagdag magyar gróf felesége készítettet magának. Elmondják például, hogy minden ruhaneműből ötven tu-zatot készítettet.

A gondolkodás különbsége is szembeötlő. Lónyay Elemér tisztára magyar nemes, a kinek az angol környezet még puritanábbá tette a gondolkodását. Hisz tudvalevő, hogy a mikor a házasság akadályai felmerültek, s kivált mikor a finansziális kérdésekről is értesült, vissza akart lépni. S kezdte mindjárt a házassága elején látni, hogy nem tudják megérteni egymást.

Ismertes a bodrog-olaszii tartózkodás története. Stefánia a magyar arisztokrácia viszonyait eddig más nézőpontból láthatta. Eddig a kedvéért alakultak azok. Otthon, Bodrog-Olasziban azonban már a magyar grófnét tekintették benne s feszletlen szeretettel, igaz barátsággal közelkedte felje. S ezt ő tisztelőtlenségnek tekintette. Lónyay Elemér keseri szívvel látta, hogy a felesége s az anyja közt hiányzik a szeretet melege. Közbejött a Pálffy-Daun grófnő látogatásának kissé epizódiája, akit Stefánia megvárokoltatott az előszobájában, amire a grófné, Lónyay nagyénje rögtön elhagyta a kastélyt. S attól az időtől kezdve a szomszéd magnás családok nem látogattak Bodrog-Olasziba. Lónyay Elemér, aki szintén áldozatot hozott a szerelemnek, elhagyta érte a családját, anyját, a baráit, a kikkel fölvelekedett, áptlanálta magát idegen világba, a hol el kellett felednie az ősi hitet s a multnak minden emlékeit, kénytelen volt feleségével elutazni ősi birtokáról.

A finansziális zavarok kezdtek jelentkezni. Igaz, hogy állítólag 180,000 korona évi jövedelmel volt a gróf párnak, de ez a hivatásos életmódhoz, a melyet folytattak, nem volt elegendő. Pénzügyi gondok kezdtek szerepelni s a bodrog-olaszii birtokot mindinkább több teher nyomta. S a pénzkerés, a szerelem halála.

Hogy ilyen szomorú a kép, arról nem tehet sem Stefánia, sem Lónyay Elemér. Mind a kettő megérdemelte volna a sors minden kedvezését. De a körülmények szinte mesterségesen lazították a viszonyt. Érzelmii egyéni momentumok is érvényesülni kezdtek. A büszke magyar nemes önzerte megdöbben konstátalta, hogy őt a világ csak Lónyay Elemérné férjének tekinti, a mikor neki, mint Lónyay Elemérnek is megvan az értéke. Stefánia viszont, aki legendás szerelemmel ment férjhez hozzá, kétségbe-esve látta, hogy az ő nagy áldozatai fejében minem meg az a zavartalan boldogsága, a melyről álmodott.

Legutóljára néhány hete voltak Budapestén. A Hungáriában laktak s akkor a viszonyok avatlan szemek előtt még a legbensőbbnek látszott. Együtt csoszították ki, többször gyalogolták tettek s együtt látogatták meg Pálffy grófnét róza-utcai lakásán s együtt fogadták a gróf Apponyi Albert pár látogatását. Sőt Budán egy palotát is szemeltek ki maguknak. Ugy látszik, mégis reméltek, hogy eloszlanak a félreértések s közelebb jutnak megint egymáshoz.

A mai hír ezeknek a reményeknek az oszlását jelenti...

Ha elválnának.

Ha igaz, hogy a grófi házaspár utai eltértek egymástól, az eseménynek legkomolyabb része lesz a válás. Arról hozzáférő munkatársunk a következő jogi információt adja:

Az esetre, ha válásra kerülne a sor, a válóper csak Magyarországon lehetne lefolytatni, mert az 1894. XXXI. t. cz. szerint magyar állampolgár házassági perében csak a magyar bíróság ítélte hatályos. Különben

is a jelen esetben mindkét fél magyar állampolgár, mert a nő a férjhezmenés által megszerzi férje állampolgárságát s így Stefánia főhercegné az által, hogy magyar emberhez ment feleségül, magyar állampolgárrá lett. Tehát a válóperben csak magyar bíróság ítélhet, meg pedig az a törvény-szék, a melynek területén a házastelek Magyarországon utóljára állandóan együtt éltek.

Igaz, hogy a házasság kiülföldön, Ausztriában köttetett s csak egyházi hatóság előtt. Azonban a magyar állampolgárnak ily módon külföldön kötött házassága íthón is teljes joghatályu, polgári házasság kötése nélkül is, mert az 1894. XXXI. t. cz. 113. §-a szerint a házasság érvényessége a házasságkötés alaki kelletkei tekintetében a házasságkötés idejében és helyén fennálló törvények szerint itelendő meg. Magyar állampolgárnak külföldön kötendő házasságát Magyarországon is ki kell hirdetni, a mi ez esetben természetesen megtörtént. Az 1894. XXXIII. t. cz. 77. §-a szerint magyar állampolgárnak külföldön kötött házasságát a hazai anyakönyvbe is kell jegyezni. Ez is megtörtént, meg pedig a fennálló szerződés értelmében hivatalból között osztrák anyakönyvbe kivonalt alapján.

Azokat a t. cz. előjvetőinket, akiknek előjzetése január elsejével lejárt, arra kérjük, hogy a megrendelést újítsák meg, hogy a lap küldése fönnakadást ne szenvedjen. Lakóhely-változás alkalmával arra kérjük ügy helybeli, mint vidéki előjvetőinket, hogy régi lakóhelyüket is tudatni sziveskedjenek.

UJDONSÁGOK.

Nyilatkozatok a párbajról.

A párbaajelleges mozgalom nagyobb méreket ölt, mint eleint hitték. Eddig ugyan is minden tragikus végeztű párvialad után megindult a mozgalom és azután megint szépen megszűnt.

A mostani mozgalom sokkal nagyobb méretű és a faktorok, a kik résztvesznek benne, nagyobb agilitást fejtenek ki. A párbaajelleges magyar szövetség előkészítő bizottsága, a mely tudvalevőleg a magyar békeegyesület kezdeményezésére alakult, kérdőíveket körözöttet, a melyekben közéletünk notabilitásaitól kértek véleményt a párbaaj korlátozására, vagy megszűntetésére vonatkozólag. Főrendekölt, főpapatoktól, képviselőktől, egyetemi tanároktól, a bírói kar számos ki-váló tagjától kértek véleményt.

Eddig mintegy négyszáz válasz érkezett. Mindenki, a ki a mozgalom iránt érdeklődik, bizonyára érdekelt fogja azok a köz-melvények, a melyeket a válaszból a kö-vetkezőkben reprodukálunk.

Rakovszky István, a m. kir. áll. számvevősek elnöke kimerítő levélben válaszolt a bizottságnak.

Mindenekelőtt kijelenti, hogy föltétlen híve a párbaajelleges mozgalomnak. Hiszen minden józanul és humánisan gondolkodó ember híve annak a törekvésnek, hogy ez a középkorból reánk maradt barbar szokás mielőbb megszűnjék. Arra a kérdésre, hogy mit lehetne tenni addig is, a mig a törvényhozás a becsületi védelmében hatáskorában nem rendelkezik, minden kísérletet meddőnek, vagy legalább is nagyon csekély sikerűnek tart. Ezt a törvényho-zási intézkedést — ugymond — nemcsak a párbaaj vétségét büntelő törvények megszűri-tésében látom, hanem a társadalmi életre ki-látó számos egyéb törvényho-zási teendőben. Első sorban a becsületbe vágó sértések szigo-ruo megortását kell a törvényho-zástól követel-nünk. E mellett természetesen párbuzamosan kell a törvényho-zásnak abban az irányban is haladnia, hogy a párbaaj szigoruan büntettes-sék és pedig ahhoz képest, hogy milyen indok-ból támadt a párbaaj... Természetes, hogy első sorban a társadalom van hivatva ezeket a fel-fogásokat előkészíteni és a törvényho-zásra nyomást gyakorolni. Nagyon óhajtanánk tartja a párbaajelleges mozgalmat és az annak alap-jait szolgáló szövetséget, de csakis a tagok párbaajára vonatkozó megkötés nélkül oly irány-ban agnitni, hogy a törvényho-zás és a mag-sabb társadalmi körök, ha nem is képesek megszűntetni, de legalább is megnehezítsék a a párbaajokat. Ez azonban addig nem fog menni, a mig maga a törvényho-zás és a magasabb társadalmi körök jó példával nem járnak elől. A megalkalulódná ligába hajlandó belépni.

Herczeg Bathány-v-Stratmann a körle-vele válaszolva, kijelenti, hogy ő már tagja ugy az Oesterreichische Friedensgesellschaftnak, mint az Oesterreichische Anti duell-ligának, s ebből kitűnik e kérdésel szemben elfoglalt álláspontja. A párbaajozás bármily alakját már a hit, az erkölcs és a józan ész szempontjából is mint egy a civilizációnak meg nem felelő szokást, határozottan megvetendőnek tekinti, s már ezen okoknál fogva is hajlandó az alaku-lóban levő párbaajelleges egyesület tagjává lenni. A párbaaj házkömben szerinte nem fog megszűnni addig, a mig oly törvény nem létesül, mely a párbaajozásra súlyos s egyszersmind megbesztelenítő büntetést szab.

Zsilinszky Mihály államtitkár: Angol eljárást óhajtanék, de mivel nálunk a társadalom nagyon gyöngye, és a lovagiaság értelmét elzoltotta, — tehát csakis olyan szigorú tör-vény által vélem ezt a középkori szégyenletes maradványt kiirtani, ha az ellenfelet párbaajban megölő egyén közönséges gyilkos-nak jelentik ki és az ezzel járó büntetésen felül az özvegyggyé és árvává lett család eltartására köteleztetik.

Csáky László gróf főispán: Nézetem szerint a párbaaj rendkívüli súlyos esetekben sem törvényho-zás útján, sem a nélkül meg nem szüntethető, sőt ilyen esetekben nem is célszerű annak megszüntetése, mert ilyenkor a párbaaj talan közönséges büntetnek elhárítója. Korlátozása a párbaajnak okvetlen szükséges s ez nézetem szerint ugy történhetik meg, ha becsületbírósági határozat nélkül vagy ellen párbaajozók, mint közönséges büntettesek büntetettének s a társadalom is olyanoknak te-kintend őket. A ligába hajlandó belépni.

Gerliczy Ferenc báró főrendiházi tag: A párbaaj becsületbíróság összehívásával vél mellozhetővé tenni. A ligába haló

Széchenyi Ferenc gróf főrendiházi tag: Arra kell törekedni, hogy a katonai párbaaj-készény szűnjék meg, továbbá hogy az, a ki a kihívást nem fogadja el, ne tekintessék gyá-vának vagy becsületvesztettnék; végre, hozzon törvényho-zásunk súlyosabb büntetéseket a becsületésítésre és ezek szigoruan hajtasassanak végre.

Festetich Imre gróf főrendiházi tag, a kinek a szerencsétlenül járt Ernusz dt. szombathelyi ügyvéd volt a jogtanácsosa, így nyilatkozik:

Nem szabad megengedni oly párbaajokat, a melyek anyagi, pénzkerdekből erednek és erőszakkal (mint pl. azok, amelyek sertió tet-tleges támadások által lesnek kiereszkolva) lesnek csak lebeszéltesztettnék. Lehetetlennek tenni azon párbaajokat, amelyek a szarlas jellegű viselő okokból erednek (pl. mint durra sertió támadások és tetleges megbántások által a párbaajhoz fordulni kényszerítik a sertió felet. (Ernusz dt. esete.)

Gróf Majláth Gusztáv erdélyi r. k. püspök: Legzészerűbben becsületbíróságot választása és beállítását által lehet a párbaaj mellözhetővé tenni, s a becsületbíróságot állapítanak meg az elégtételadás módját. A liga tagjai közé szivesen belép.

Városvy Gyula székeshelyvári püspök: A tiszparancsolat tiszteletben tartásának és általában a vallásos szellemnek fejlesztésével lehet mellozhetővé tenni a párbaaj. Ennek bármínő törvényho-zási vagy társadalmi intézkedés nem fog óhajolt eredményt vezetni. Mert a párbaajszerveletnek utolsó gyökérszála nem a felszög társadalmi fellegásban, hanem az emberi kevelységben rejlik, mely az ószinte megbecsülésig vagy bocsánatkérésig megállódni nem tud.

Gróf Széchenyi Géza főrendiházi tag: Nézetem szerint csak a jönerelés, a jömodor és az önmagán való tralkodás képessége teheti a párbaajt véglegesen és egyéb hátrány nélkül mellozhetővé. Mert két ily egyén között párbaaj ok alig fordulhat elő. Addig egyéb intézkedésekkel, társadalmiakkal és jogiakkal csak annak elérésére lehet hatni, hogy a lapállók-ért való párbaaj megszűnjön.

Feilitsch Berthold báró főispán: A mig a társadalom jelenlegi fellegosága át nem alakul és az éppen nem lovagias eljárás és gondolkodás helyébe valódi lovagias, nemes-bb fellegos nem lép, a törvényho-zás semmiféle intézkedése ezélt érné nem fog. Csak az erkölcsi és társadalmi nevelés vezethet a párbaaj korlátozására. Ezenfelül komoly, nyugodt esztelnek ne választás és végül a becsületbírósági eljárásnak általános alkalmazása oly esetekben, hol a békes kiegészítési a segédeknek nem sikerül.

Fehér Póly pannonhalmi főispán: Országos és helyi párbaajelleges egyesületek alakítandók, ezek által becsületbíróságot szervezendő a helyi társadalom legtekintélyeseb-b és legkorrektebb elemeiből. Párbaajhoz or-rosok, mint ilyenek, ne vállalkozzanak. Becsületigyegek elintézésére segédek csak azon esetre vállalkozzanak, ha párbaaj mellozésével a felek hajlandók a becsületbíróság döntésébe belenyugodni. A katonaságnál a párbaaj feltétlenül megtilandó.

Dr. Fischer-Coibric esztergomi kano-nok: A közvelemény felvilágosítása után hat-batos propaganda által. Sajó. Egyesek és osz-tályok állásfoglalása a párbaaj szemben. Jó volna, ha a protestáns lelkészek is megtagd-nák az egyházi temetés a párbaajban elesettek-től, mint a katolikusok.

Ugrom-Gábor orsz. képviselő: Ha a világ előkelői, értelmiségi a párbaajt annak tartják, a mi: ostobaságnak, és nem tartják sem szük-ségesnek, sem hátróság kérdésének. Ha udvar, arisztokracia, hadseröz, ilyen álláspontba helyez-kedik, megszűnik dírat is, kőrság is lenni.

Dr. Bezeredy Viktor min. tanácsos: Ha a testületek, egyetlek, kaszinók, klubok szigo-ruo mértékű bírósághatályt állítanak fel, s ezek tagjaira a becsületbíróság ítélleti kötele-zés s a társadalom által helyesléssel fogad-tatnak: de a mig a rőpükség, neveléslessé, piszkolódás a helyő megtörölésben nem részesül, addig a közveleményében, sajnos, sok esetben szomorú kimeneteliú intézményt kikerülhetlen-nek tartom.

Személyi hírek A király tegnap déhen fogadta Ernő cumberlandi herceg látogatását. A látogatást a király egy órával később Penzingsen vizsgálta. — Wlaciass Gyula vallás- és közoktatásiügyi miniszter egyéb elfoglaltsága miatt ezen a héten nem ositértökön, hanem pénteken délután 4 órakor tart általános kihallgatást.

Kossuth Ferenc, a függetlenségi párt vezére, mint sajnálatos értesülünk, gyöngé-kedik és ma a parlamentbe sem mehetett el. Baja azonban nem komoly, aggodni nin-csen ok s lehetséges, hogy a holnap párt-konferencián már ott lesz az elnök szék-ben.

Főúri hölgyek a szegényekért. And-rassy Aladár grófné a budapesti társadalom néhány előkelő nőjével ma délutánra meghivta, hogy a nyomorgó nép fölsegélyezésének módoz-tain tanácskozzanak. A grófné Andrássy-úi palotájában a következők jelentek meg: Apponyi Al-bertné grófné, Apponyi Lajosné grófné, Atzél Elemérné báróné szül. Wass Mária grófné, Bathányi Gézáné grófné, Bock Iona, Benczur Gyuláné, Berzevicz Albertné, Csáky Albinné grófné, Dániel Ernőné báróné, Hampelné-Pul-szky Polyxena, Hatvány-Deutsch Karolyné, eseti Herceg Mórné, Hobay Jenőné szül. Czibrián Mária grófné, Hertzka Elza, Kemény Kálmánné szül. Bánffy Polyxena báróné, Korá-nyi Sándorné, Lány Gyuláné, Lány Edith, Medvezky Frigyesné szül. Zichy Mária grófné, Pejasevich Jolán és Katinka grófnék, Pekár Imréné, Ruday Béláré, Sulyk Ylda, Strobl Alajosné, Teleki Sándorné grófné szül. Kende Ilka, Tormay Cecile, Wekerle Sándorné, Wlaciass Gyuláné, Zichy Leona grófné. Tavol-létüket kimentették: Széll Kálmáné, Láng Lajosné, Rákosi Jenőné, Halmos Jánosné, Festetich Leonie és Leontin grófnék, Wass Fe-rendvőné és mások. Andrássy Aladár grófné üdvözölve a megjelenteket, néhány szóban vázolta a tanácskozás tárgyát és azt az irányt, a melyet az akciónak követni kell. Ezután megválasztották a tisztikart; tiszteletbeli elnöké Széll Kálmáné, elnöké gróf Csáky Albinné, alelnökké gróf Apponyi Albertné, Benczur Gyuláné, Berze-vicz Albertné, Hubayné Czibrián Mária grófné, Hatvány-Deutsch Karolyné, Hegedű Sándorné, Jalicz Ferencné, Orczy Thekla báróné, Radvánszky Gézáné, Waldeck grófné.

bemutatta a magyar királyi Kuria kisebb fejelem bíróságának határozatát, a melylyel helybenhagyta az elsőfokú fejelem bíróságának a tüzésdehöz egyik ítélt tanácsa ellen Kramer H. Mór feljelentése alapján megindított fejelem ügyben hozott beszűkítő határozatát. Az illető ítélőtánc tagjai erre bejelentették, hogy a feljelentés ellen a megtört lépéseket meg fogják tenni. Ezután sajnálattal vette a tanács tudomásul a tanácsok, Beimel Jakab kir. tanácsosnak lemondását. A tanács elhatározta, hogy a közgyűlés elé javaslatot terjeszt, hogy a volt alelnök nevére alelnökséget tegyenek.

Alelnökként egyszóval Geiger B. Zsigmond kir. tanácsost választották meg. Rátérve a folyó ügyek tárgyalására, a pénzügyminiszter megkezdésére elrendelte a tanács, hogy az utóbban kibocsátott 62,100,000 korona névértékű 4 százalékos magyar koronajáradék-kötvények jegyzése iránt a kellő intézkedések tessenek meg.

Mediorendezés az értéktőzsdén. A mai szabályozásnál a következő díjteleket fizettek fél óra: magyar hitelbankért 40-70 fill., magyar jelzáloghitelbankért 40-70 fill., magyar részvénytől- és pénzváltó bankért 0-30 fill., rimamurányi vasműrészvényt 50-75 fill., közúti vasúti részvényt 0.80-1.30 kor., városi vasút részvényt 1.50-3.50 fillért.

A készleteselek felvétele. A magyar és az osztrák kormány közt — mint a N. F. Pr. mai esti száma közli — megegyezés jött létre, a mely szerint az 1899. évi megállapodások értelmében március elején a készleteselek felvételére vonatkozó törvényjavaslatokat a parlament elé terjesztik. Ezek a törvényjavaslatok szabályozzák a bankjegy- és pénzforgalmat. A bankbizályzat értelmében a készleteselek felvétele után az ötven koronás lett volna a legkisebb papírpénz, de valószínű, hogy az új törvény a tíz és húsz koronás bankjegyek forgalmát továbbra is meg fogja engedni, mert az aránytalan a közönség még mindig nem szokta meg eléggé. A javaslatok valószínűleg nem fogják határozatlan megállapítani azt a napot, a melyen a bank abbéli közeledése kezdődik, hogy bankjegyet beváltsa, hanem felfüggesztést fognak kérni a javaslatban, hogy ezt a napot megegyezéssel rendelkezés utáni állapotban állapíthassák meg.

Utazók igazolványa Ausztriában. A budapesti kereskedelmi és iparkamara figyelemmel az érdekelteket, hogy az Ausztriát látogató kereskedelmi utazók vagy meghatalmazottak számára a kereskedelmiügyi miniszter rendelkezése folytán igazolványokat állít ki. Ezen igazolványok kiadása a szolgálatot iparos vagy kereskedőnek a kamarához benyújtandó egy koronás bélyeggel ellátott megkezdésére történik. E megkezdéshez csatolandó egy bizonyítvány, a melyet a szolgálatot kénytelen az annak telephelye szerinti illetékes I. fokú iparhatóság (Budapestben a kerületi elöljáróság) állít ki és a mely a következő adatokat tartalmazza: 1. Az iparosnak, illetőleg kereskedőnek neve vagy czéje; 2. az iparos telephelyének megjelölése; 3. az ipari vagy kereskedelmi vállalkozás helye, lakhelye, születési éve, születési helye, lakhelye, családi állapota, személyleírása (termete, arca, haja, szeme, szája, ora, valamint néni különös ismertetés jele); 4. a kereskedelmi utazó vagy meghatalmazott Ausztriában csakúgy helyi hatóság igazolvány alapján folytathatja működését. Megjegyzendő még, hogy az igazolvány csupán Ausztriában használható és érvényessége az igazolványban megjelölt szolgálati viszony egész tartamaáig kiterjed. A vámkülföldön való utazásnál továbbra is a belügyminiszter által kiszolgáltatott igazolvány szükséges. Bővebb felvilágosítást a kamara irodája (délelőtt 9-2) ad.

GAZDASÁGI HIREK.

Gazdasági gépversenyek. Az Országos Gazdasági Egyesület *mezszaki bizottsága* ma délután Buda Mihály emlékelete alatt megállapította ez évi munkaprogramját. E szerint első sorban daráló gépeket fog bemutatni a tavaszi tenyészállatvadász alkalmából Budapesten a Tattersallban. A bemutatandó gépek tenget, búkkönyt és zabot fognak darálni. A verseny három napig fog tartani és nemzetközi jellegű lesz. A tavasszal Hatvan-bantrépa-kapá-gépszereny is rendez. *Sporzon* Pál előadó kifejti aztán a székely akció keretében tartandó 3 napos gépmutató tervezetét. Első nap a talajművelő eszközöket, a második napon vető és kapáló gépeket, a harmadik napon pedig cséplőgépeket mutatnának be Székelyföld valamely alkalmas helyen a kisgazdáknak. A bemutatott gépek, mint gyakorlati lesz. A verseny helyét Székely-Udvarhely jelölték ki, az időt később állapítják meg. Harmadik pontja a bizottság ez évi munkaprogramjának a műtrágyaszórók bemutatása. Ezt a gödöllői koronauradalomban őszzel tartják meg, szeptember elején. Tartama 2 nap lesz, a szórás anyag pedig szuperfoszfát. *Forster* Géza indítványára kimondták, hogy több fajta gépet is mutatnak be.

Gazdasági Szövetség Bácskában. Bács-Bodrog vármegyei gazdasági egyesület megalakította Zomborban a Bács-Bodrog vármegyei Gazdasági Szövetséget. A szövetségnek célja a gazdasági érdekeknek hathatós előmozdítása és támogatása. A szövetség karöltve óhajt miközben a vármegyei gazdasági egyesülettel s kötelekbe vonja a megye területén lévő összes gazdasági célokat előmozdító egyleteket, társulatokat és szövetségeket. A szövetség díszelnöke Latinovits Pál főispán, elnöke Latinovits Géza orsz. képviselő, alelnöke dr. Hadzsy János és Piu-kovits József orsz. képviselőket választották meg. Az alakuló közgyűlésből Darányi Ignác földművelésügyi miniszter távirattal üdvözölték.

Molnár küldöttsége Darányi miniszternek. Az Országos Molnárügyesület igazgató-elnökeinek egy küldöttsége jelent meg ma Vörös László ny. államtitkár, az egyesület elnöke vezetés alatt Darányi Ignác földművelésügyi miniszterrel a földművelésügyi miniszteriumban. A molnárügyesület nevében Vörös László üdvözölte a minisztert és felhívta a figyelmét a mezőgazdasággal szorosan rokon molnár ipar-területekre s első sorban a vízjáró törvény reviziójára, de addig is, míg ez a reform leghatásosabb válik, 11 külön kérvényt adott át a miniszternek, amelyek mind a földművelésügyi tárca keretében tartanak. Darányi miniszter megköszönte az egyesület igazgatóságának tisztelőt és meg-

ígérte, hogy amennyiben az egyes reszortok szerint már is szétválasztott kérvények nem ütköznek más jogos érdekekbe, a legelőrebban és leggyorsabban fogja azokat elintézni.

KÖZLEKEDÉS.

A m. a. v. Istvánélteli főműhelye. A Magyar Vasúti és Hajózási Klubban Gónczy Béla m. kir. államvasúti főmérnök január hó 14-én délután 7 óráig felolvastat fog tartani. A magyar kir. államvasúti Istvánélteli főműhelyének építéséről. A felolvasásra a klub vendégeit is szívesen lát. Felolvasás után társas vacsora lesz.

Vasúti iroda a Liptóvárosban. A fővárosi közönség nagy része nem tudja, hogy az államvasutak igazgatósága már évekkel ezelőtt Budapestre Liptóvárosi városi-irodára czipen irodát rendezett be az Arany-János-utca 21. számú házban, a hol a vasutak elszállított gyors- és teherárutakat ezer kiló súlyú végleges átvételi elismervények (feladási venyek) ellenében lehet feladni. Az iroda hivatalos órái hétköznapokon reggel nyolc órától tíz óráig és délután kettőtől hét óráig vannak megállapítva, a törvényes munkaszüneti napokon az iroda nincs nyitva. A városi irodákban feladott árúknak az illető polyaudvarokra való kifuvorazását a kötelező illetéket számítják fel: a gyorsárúknak: viz kgm. súlyig 20 fillér, tízöt fillér kgm. 40 fillér, minden további ötven kgm. 10 fillér; a teherárúknak: ötven kgm. 40 fillér, minden további megkezdett ötven kilogrammért 20 fillér. Minthogy a szállítókot csekély díjért a fővárosi IV.-IX. kerületből a lakásról a városi felvételi irodába is elszállítják, a szállító közönség abból az előnyös helyzetben van, hogy szállítmányait nem kell a töltői pályaudvarokra szétvételig órákat szállítani és ott a feladó venyére átvételig órákat ellőttenie, hanem teendőkét egyszerű levelező-lap útján a vasutak közvetlenül végzetik el. Ugyanígy cziperint elintézkedés az államvasutak igazgatóságának az is, hogy a Budapestre érkező gyors- és teherárúkatot ugyancsak a Liptóvárosi városi-irodán révén ocsón a lakásra viteli.

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

Gabona- és lisztforgalom.

A budapesti malomok most a hajókön érkező elővételi buza átvételével vannak elfoglalva s töltik telhetőleg az árak leszorítására törekednek, mely igyekezetük a mai kisé nagyobb kinalatnál némileg sikerült is, a mennyiben 2 és fél 5 fillérrel olcsóbban vásárolhatók. Csupán az abnormis időjárás tette — bár rövid időre — lehetővé, hogy a malomok nagyon csekély készlettel gyarapíthatók. Tekintve azonban, hogy napról napra a tél közepén vagyunk, és meteorológiai jelek szerint a legközelebbi napokra fagyot várhatunk, senki sem lesz hajlandó újabb hajóberakodások megkezdésére, melyekért a biztosító társulat sem szavatolnának s így kilitás van arra, hogy a hozatalok ismét meg fognak csappanni. Minthogy malmainak teljes üzemenk dolgoznak, a vizen érkező rakományok sem elégítik ki a szükségletet, és így a mostani lanyhulás csak főtöltés lehet.

Előzetes.

Az előzetes csekély árelt mellett barátságos hangulat uralkodott. — Kötötték: Osztrák hitelrészvény 691.25—690 magy. hitelbank 732—730.75— magy. részvénytől- és pénzváltóbank — magy. jelzáloghitelbank II. kib. 484—20484, osztrák magy. államvasút 695.50—695.25, rimamurányi vasmű 490—489.50, magy. kor. járadék 98.90—98.92, közúti vasút —, városi villamos vasút 625—629.

11 óra 15 perczkor záródnak.

Osztrák hitelrészvény 690.50—691—, magy. hitelbank 731—731.50, magy. részvénytől- és pénzváltóbank 452—453.50, magy. ipar- és kereskedelmi bank —, magy. jelzáloghitelbank II. kib. 485—485.50, osztrák magy. államvasút 695—695.50, déli vasút 55—56—, rimamurányi vasmű 490—490.50, magy. koronajáradék 98.90—98.95, közúti vasút, 627.50—628—, városi villamosvasút 322.50—323.

Déli tőzsde.

A déli tőzsdén sem élénkült meg az árak, az árujarmok lemorzsolódtak. — Kötötték: Osztrák hitelrészvény 689.75—691—, magy. hitelbank 730—731—, magy. részvénytől- és pénzváltóbank —, magy. jelzáloghitelbank II. kib. 485.50—486—, osztrák magy. államvasút 695.75—696.25, déli vasút 55—50, rimamurányi vasmű 490, magy. kor. járadék 98.87—98.85, közúti vasút 627—627.50 városi villamos vasút 322—321.

Helyi értékekben kitételek.

Helyi értékekben kitételek: 4 százalékos fővárosi kölcsön 97.50, pesti magyar keresked. bank 2700—2707, fővárosi takarékpénztár 22.50.

1 óra 30 perczkor záródnak.

Osztrák hitelrészvény 690.75—691—, magy. hitelbank 731—731.50, magy. részvénytől- és pénzváltóbank 452.50—453—, magy. jelzáloghitelbank II. kib. 485.50—486—, osztrák magy. államvasút 695—695.50, déli vasút 55—50, rimamurányi vasmű 490—490.50, magy. koronajáradék 98.85—98.90, közúti vasút 627—628—, városi villamos vasút 322—322.50.

Prémium-üzlet.

Díjbiztosítások: Osztrák hitelb. holnapra 4—5 k., nyolc napra 10—12 k., január végére 20—22 korona.

Utózetes.

Az utózetes alacsonyabb berlini jegyzésekre bázgadt volt. — Kötötték Osztrák hitelrészvény 690.50—691—, magy. hitelbank 731—730—, magy. jelzálog hitelbank II. kib. —, osztrák magy. államvasút 695—694—, rimamurányi vasmű —, magy. kor. jár. —, közúti vasút —, városi villamos vasút 629.50—621.50.

4 órákor záródnak.

Osztrák hitelrészvény 689—689.50, magy. hitelbank 730—731—, magy. részvénytől- és pénzváltóbank 452—453—, magy. jelzáloghitelbank II. kib. 485—485.50, osztrák magy. államvasút 694—694.50, déli vasút 55—56—, rimamurányi vasmű 489.50—490—, magy. koronajáradék 98.85—98.90, közúti vasút 627—627.50, városi villamos vasút 322—323.

BÉCSI GABONATŐZSDE.

Bécs, jan. 12. (Az Egyetértés távirata). Az üzlet bázgadt irányzatnál nyílt meg, mert az időjárás lehetővé teszi, hogy legközelebb nagyobb buza-szállítmányok érkezzenek. Kész buza 5 fillérrel olcsóbban kell. Kötötték: zab tavaszra 6.38 K. További jegyzet: haza tavaszra 7.77—7.78 k., rozsa tavaszra 6.93—6.94 k. — Szesz tartott. Elkelt 200 hektoliter kontingentált kész szesz 3580 korona árban és maradt pénz, 3620 k. áru.

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, jan. 12. (Az Egyetértés távirata). Az előzetes irányzata szilárd volt ugyan ma is, de a forgalom, minthogy a spekuláció a bizonytalan belpolitikai helyzet miatt nagyon tartózkodóan viselkedett, eszendenes fejlődött. Csakis bányártekek emelkedtek jelentékenyebben. A közlekedési értékek el voltak hanyagolva, kivéve az osztrák-magyar államvasút részvényeit, melyeket élénkebben kerestek. A járadékok irányzata eszendes.

11 órákor záródnak.

osztrák hitelrészvény 690.75, magy. hitelbank 731—, osztrák-magyar államvasút 696.25, déli vasút 53.75, alpesi banya 391.50, májusi járadék 101—, magy. koronajáradék —, török-sorsjegy 113.75, német birodalmi márka 117.15, Länderbank —, lombardok —, elbavölgyi vasút —, rimamurányi vasmű 490.

A déltőzsdé eszendenes nyílt meg.

Jegyzetek: Osztr. hitelrész. 690, magy. hitelbank, 731—, Länderbank 400, Unionbank 545, angolbank 274.50, bankgyesület 459—, osztrák-magyar államvasút 696.25, déli vasút 53.50, elbavölgyi vasút 450—, alpesi banyarészvény 397.50, rimamurányi vasmű 490—, májusi járadék 101—, magy. korona járadék 98.80, török sorsjegy 113.75 német birodalmi márka 117.15, Schodnica —, észak-nyugati vasút —, prágai vasmű —.

Bécs, jan. 12. (Magyar értékek távirata).

Aranyár: 120.90, ezüst és sárg. kőcs. sorsjegy 1150—, magyar részvénytől- és pénzváltóbank részvények —, rimamurányi vasmű 498—, magy. ezukoripar 15.10, magyar koronajáradék 98.80, 4%-os magyar föltelbementesítési kötvény —, magy. hitelbankrészvény 729.50, magy. nyerevény-kötvény 202—, kassa-odebregi vasut-részvény —, magy. keresked. bank 98.85.

Gabona- és lisztforgalom.

1903. évi jan. 9. esti 6 órától jan. 11. esti 6 óráig.

Az ár megnevezése	Elkelt		Elszállított	
	vasuton	hajón	vasuton	hajón
a) helyi forgalomban				
buza	21509	21509	—	—
rozsa	789	789	—	—
árpa	3169	3169	100	100
zab	1529	1529	—	—
tengeri repce	697	697	—	—
liszt	208	208	12649	3811
korpa	—	—	2114	6855
összesen	27901	27901	14863	10666

Az ár megnevezése	Elkelt		Elszállított	
	vasuton	hajón	vasuton	hajón
b) átmeneti forgalomban				
buza	102	102	—	—
rozsa	—	—	—	—
árpa	—	—	—	—
zab	—	—	—	—
tengeri repce	—	—	—	—
liszt	104	104	—	—
korpa	—	—	—	—
összesen	206	206	—	—

nyári vasmű 488—, magy. ezukoripar 15.10, magyar koronajáradék 98.80, 4%-os magyar föltelbementesítési kötvény —, magy. hitelbankrészvény 729.50, magy. nyerevény-kötvény 202—, kassa-odebregi vasut-részvény —, magy. keresked. bank 98.85.

Bécs, jan. 12. (Osztrák értékek távirata). 4,2%-os papír-járadék 100.95, 4%-os osztrák arany-járadék 121—, 1860 sorsjegy 154.50, osztrák hírsorsjegy 434—, angol osztrák bank —, bécsi Bankverein 458.50, osztrák-magyar bank 15.55, déli vasút 56—, dunagőzmozgási társulat 907—, dohányrészvény 377.50, cs. kir. vált arany 11.31, német bankváltók 117.12, 4,3%-os ezüst járadék 100.90, osztrák koronajáradék 100.90, orosz bankjegy 216.25, 4%, osztrák hitelintézet részvénye 689—, Union-bank 545—, osztrák Länderbank 493.00, osztrák-magyar államvasút 695—, elbavölgyi vasút 452—, alpesi banyarészvény 389—, 20 frankos arany 19.07, londoni váltóár 286.60, Liptóköh 338, szilárd.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Berlin, január 12. (Tőzsdei tudósítás.)

A mai tőzsdén egyes papirokban szilárd irányzat mellett a helyi spekuláció beavatkozására élénk forgalom fejlődött. Szén-értékek javultak. Kohó részvények eleinte emelkedtek, de aztán nem tudták megtartani magasabb árfolyamukat. Német birodalmi kölcsön szilárd arra a hírre, hogy új kölcsön kibocsátása várható. Kanada Pacific-részvények javultak. A második órában az irányzat nyugodtabb lett. A kohó-részvények és más bányártekek jelentékeny hanyatlása elkedvetlenítette a tőzsdét. Magánkamatláb 2 egy-nyelvoldal szalánk.

Záratok jegyzetelt: 4,2% papír-járadék —, 4%-os osztrák magyar aranyjáradék 103.30, magyar koronajáradék 99.40, osztrák-magyar államvasút 149.10, bécsi váltóár 85.30, Disconto Commandit 193.40, dtl. villamosági Edison-171.40, gelsenkircheni 176.60, 4%-os osztrák járadék 101.25, 4% magy. aranyjáradék 101.25, 4% osztrák aranyjáradék 101.25, déli vasút 15.50, orosz bankjegy 216.25, 4%, osztrák kölcsön 97.90, olasz járadék 103.50, dynamit-truszt 166.40, harpeni 164—, szilárd.

Frankfurt, jan. 12. (Zárlat) 4,2% papír-járadék 101.25, 4% osztr. aranyjáradék 103.40, Magyar koronajáradék 99.05, Osztr.-magyar bank 112.55, Déli vasút részvény 15.10, Elbavölgyi vasút —, Villamos-részvény 124.50, 3% m. arany kölcsön —, 4,2% ezüst-járadék 101.35, 4% magy. aranyjáradék 101.40, Osztr. hitelrészvény 218—, déli vasút 15.50, Bécsi váltóár 85.325, Párisi váltóár 81.40, Alpesi banya-részv. 198—, szilárd.

Frankfurt, jan. 12. (Esti tőzsde) Osztrák hitelrészvény 217.25, déli vasút 15.40, Disconto Commandit 183, berlini Handelsgesellsch. 1.775, harpeni 116.75, Osztr. m. államvasút —, Laurakohó, 216.75, német bank —, drezdai bank —.

Páris, jan. 12. (Az Egyetértés tudósításának távirata) 3 óra 40 perczkor záródnak: Osztrák-magyar államvasút 143—, 4%-os osztrák aranyjáradék 101—, 4%-os francia járadék 100.25, Otmán bank 596, 3 1/2%-os francia-járadék —, 4%-os magyar aranyjáradék 02.95, párisi bankrészvény 10.80, olasz járadék 102.15, Francia törleszt. jár. 99.65, osztrák föltelbentézet részvény —, török dohányrészvény 362, tartott.

Hamburg, jan. 11. (Zárlat) 4,2%-os ezüst-járadék 101—, sorsjegy 155—, déli vasút 5.70, 4%-os osztrák aranyjáradék 103.60, osztrák hitelrészvény 217.75, osztrák-magyar államvasút 148.75, olasz járadék 103.20, 4%-os magyar aranyjáradék 02.95, csendes.

London, jan. 12. Angol konsz. 93—.

KÜLFÖLDI ÁRUTŐZSDEK.

Havro, jan. 12. Kávé folyóóra 32—, frank, febr. 34, májusra 32.50, frank, áprilisra 33 frank, júniusra 34, augusztusra 34.75 frank.

Prága, jan. 12. Nyers ezukor Aussigban azonnal szállítva 21.75, és febr. 21.80 k. inonimot kész ár Prágában 17.95 k.

Hamburg, jan. 12. Nyersczukor január 16.10, febr. 16.30, márciusra 16.35, áprilisra 16.45, májusra 16.55, júniusra 16.70, júliusra 16.85, augusztusra 17—, szeptemberre 17.10, októberre 18—, novemberre 17.90, decemberre 17.95 márká.

Boroszó, jan. 12. Buza helyben 15.20, sárgabuza helyben 15.10, rozsa helyben 13.20, zab helyben 13.20, repce helyben 20—, tengeri 15—.

Köln, jan. 12. Olaj 52.50.

Berlin, jan. 12. Buza decemberre 159.25, májusra 160.75, szilárd; rozsa decemberre 140.25, májusra 141.75, nyugodt; zab decemberre 139—, májusra 140—, gyenge; tengeri decemberre 48.30, májusra 48.50, tartott; szesz decemberre 42—jódjára: enyhe.

Páris, jan. 12. Buza folyóóra 22.25, decz-re 22.40, jan-április 22.55, márc-jún-ra 22.60, nyugodt; rozsa folyóóra 16.25, decz-re 16.25, jan-április 16.60, márc-jún-ra 16.60, nyugodt; liszt folyóóra 29.10, decz-re 29.35, jan-április 29.55, márc-jún-ra 29.65, nyugodt; repceolaj folyóóra 63.50, decz-re 63.75, jan-április 64—, márc-aug-ra 65.75, nyugodt; szesz folyóóra 44—, decz-re 44.25, jan-április 45—, márc-aug-ra —, nyugodt; nyers czukor folyóóra 22—, jan-április 22.25, nyugodt; fehér czukor folyóóra 25.50, jan-április 25.75, márc-jún-ra 25.62, május-augusztusra 28.25, nyugodt; finomított czukor folyóóra 93—, decz-re 93.50, időjárás: hideg.

Sertés kereskedelmi csarnok.

Budapest-Kőbányán.

Kőbánya, jan. 12. Hízott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 kg-on felül) 120—121 f. Közép (páronként 300—400 kg-on felül) sulyban — fillér. Fialat nehéz (páronként 320 kilogrammon felül sulyban) 121—122 f. Fialat közép (páronként 251—320 kg-ig terjedő sulyban) 120—121 f. Szerli: Nehéz (páronként 260 kg. felül sulyban) 119—120 f. Közép (páronként 240—260 kilogrammon sulyban) 118—119 f. Könnyű (páronként 240 kilogramm terjedő sulyban) 117—118 fillér.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokásosnál levonások mellett egy kilogramm sulyra félretekintendők. Szokászerűleg a hízott sertések teljes (brutto) sulyából az ételre páronként 45 kg. vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4 százalékos vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élt) sulya vétetik irányadóak.

Sertéslétszám: 1903. jan. 10. napján volt készlet 22489 darab, jan. 11. napján felhajtott: 1179, drb., janár 10. napján elszállított: 629 drb., jan. 12. napján maradt készlet: 29059, darab. — A sertésüzlet irányzata: szilárd.

Sertés-konsumvásár.

Budapest, jan. 12. (A székely-fővárosi sertésvásár és közigazgatási intézményének jelentése.) Felhajtás összege 1373 drb. Előző napi eladatlant maradvány 287 drb. összesen 1760 drb. Eladott: 1189 drb. Eladatlant maradvány 571 drb. A vásár irányzata élénk. — Következő árak jegyzetelték: Zsiradék: Öreg I-rendű 350 kg-on felül 96—100 fillér, II. rendű 80—85 fillér, híg 84—90 fillér, II. rendű selyeztetett 78

Használt és új pénz-sekérnyek... Kéziratos iratok... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Állások... betöltendő mindenféle... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Nevelők... magyar és idegen nyelv... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Pénzt... keresek földirtókra... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Méz... Valódi elsőrendű... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Motor... 30 lóerős motor... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Szönyegek... paplanok, terítők... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Elegáns... fiatal hölgyek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Tudomására hozzuk... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Használt butorok... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Száz év a magyar művészet történetéből... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Biztos gyógyulást keresőknek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Dr. Garai Antal... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Megvételre kerestetik... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Okleveles óvónő... ajánljuk gyermeknevelés... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Gyorsírás!... országos női gyorsírás... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Részletfizetésre... porcelán szervizek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Gzimbalmok... padlócsok, tartások... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

15 koronáért... piperezappant... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Alkalmi vétel... Arany- és ezüst... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Ajtók, ablakok... vasrudonok... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Száz év a magyar művészet... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Egyedül valódi angol... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Biztos gyógyulást keresőknek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Dr. Garai Antal... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Megvételre kerestetik... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

1500 vég... Honapjára, Zibelin Cheivott... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

WEINER MÁTYÁS... Budapest, VI. Andrásy-ut 3... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

FÉRFIAK ÉS NŐKNEK... „Sanid labdacok”... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Rendelő intézet... Dr. Halász... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Száz év a magyar művészet... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Egyedül valódi angol... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Biztos gyógyulást keresőknek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Dr. Garai Antal... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Megvételre kerestetik... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Csodálkozni fog!... hogy miért oly felülné elegáns... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Mesés olesó árak... Lakk v. bor angol bakancs... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Agular Dávid... Budapest, VIII. Erzsébet-körút 6 F. szám... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Meghívó... Szolnoki Kereskedelmi Bank... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

XI. évi rendes közgyűlésére... Tárgegyeztetés... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

JÓKAI MÓR MUNKÁI népszerű zsebkiadás... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Száz év a magyar művészet... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Egyedül valódi angol... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Biztos gyógyulást keresőknek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Dr. Garai Antal... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Megvételre kerestetik... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

HIRDETMÉNY... Az ADA-MOHOLI ÉGYESÜLT TAKARÉKPÉNZTÁR... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Az Onsegely... Mindenki számára... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

WERNDL-fegyverek... katonai puskarövid... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

TILLER MÓR és Társa... Budapest, Váci-u. 35... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Dr. ZINCZÁR J... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Nyugotmagyar-osztrák... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Száz év a magyar művészet... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Egyedül valódi angol... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Thierry A. gyógyszerész... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Biztos gyógyulást keresőknek... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Dr. Garai Antal... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Megvételre kerestetik... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

Hirdetmény... Való... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.

BUDAPESTI ÚJSÁG... SZERKESZTŐ... Budapest, V. Erzsébet-körút 52.